Pahalılığı ve işsizliği protesto mitingi

Yurdumuzda hayat pahalılığı ve işsizlik günden güne şiddetini arttırmaktadır. Bu durumun devam etmesinde Hükûmetin ihmali ve sermaye çevrelerinin çıkarları vardır.

Atatürkün "Hak Verilmez, Alınır" sözünün ışığı altında, halkımızın sosyal davranış bilincine vararak haklarını alabilmesine yardımcı olmak için bir miting hazırlamayı teklif ediyoruz.

Okuyucularımızın ve bütün kuruluşlarımızın bu konudaki düşüncelerini ve Mitinge kaçar kişi ile katılabileceklerini "P.K. 354. İstanbul." adresine bildirmelerini rica ederiz.

Tel: 27 02 33 SOSYALİST

Sosyalist

DÜŞÜNCE VE DAVRANIŞ GAZETESİ

Dr. Hikmet Kıvılcımlı ile konuşma

ÇETİN ALTAN BEYİN İNCİLERİ

1. SORU — Bay Çetin Altan diyor ki: "Bizler dalga geçmesini, hayal kurmasını, kendimizi öğmesini seven alışkanlıklar içinde olan şarklılarız. Kendimizde büyük liderlikler vehmeder, üç kişiyle üç konuşmada yeri göğü oynatır ve iki karmaşık yazıyla bütün meseleleri çözümledik sanırız."

1. KARŞILIK — Doğrudur. Çetin bey o küçükburjuva hastalığımıza karşı ne ilâç düşünüyor? Yalnız "Kişi" sayısına aldanmasın. Bütün büyük işler üç, kimi de (Bili[illegible] kuran M[illegible] Engels gibi) iki kişi[illegible]ar. [illegible]BA'cı[illegible](Aybar + Boran + Al[illegible]) [illegible]er... [illegible] yılarına değil[illegible]eleri[illegible]yoruz.

2. SORU — Bay Çetinin "düşüncesi" şu olsa gerek: "Sosyalist olmak, kapalı odalarda hayal [illegible] ve ihtilâl rüyaları görmek demek değil[illegible] tepeden inme hükümet darbelerini ihtilâl[illegible]mak hiç değildir."

2. KARŞILIK — Karakaplı alfabe öyle yazar. Hayat başkadır. Netekim, biz Çetin beyi severiz. Ne var ki, doğruyu Çetin beyden çok severiz. Doğrusu, metafizik burjuva tartışmalarında ihbar kokulu "Kapalı oda", "İhtilâl rüyaları" gibi soyut, lâstikli sözlerle adam ürkütmek geçer akçadır. Kırk yıl dinlemiş, bıkmışız. İşçi sınıfının diyalektiğinde, yanlış sayılan bir düşünce ve davranış mı çürütülecek? İlkin onu kim, nerede, nasıl belirtti? Orası kaçamaksız ve namusluca ortaya konur. Herkese çamur atılmaz. Ondan sonra, yanlış sanılan düşünce ve davranışın olaylarla uygun olup olmadığı açıklanır.

3. SORU — İhtilâl rüyaları", "Tepeden inme" suçlamaları olaylara uymuyor mu?

3. KARŞILIK — Uymuyor. Çünkü :

a) İhtilâlin rüyasını bile yasak'ama çabası kime karşıdır? Söy[illegible] 27 Mayıs bir İhtilâl midir? Söy[illegible]miyo[illegible] 27 Mayıs ihtilâli hangi "Sosyalist" [illegible]? Söy[illegible]yor... Bu [illegible]nci maddeyi uygulı[illegible]avcı[illegible]bün[illegible]en[illegible]olaylar dışı bir iddia olmuyor mu?

b) 27 Mayıs ihtilâli dört başı mamur bir "Tepeden inme[illegible] hükümet darbesidir". Olaycası, TİP sosya[illegible]iz[illegible] 2[illegible]s' sayesinde "kapalı odadan" kürsüye çıka[illegible]ı?

c) En sonunda Çetin beygil: "Bugün Anayasamızın ve demokrasimizin en sağlam sahipleri sosyalistlerdir" buyurmuşlar. Bu dört elle sarıldıkları Demokrasi ve Anayasa 27 Mayısın, yâni "Tepeden inme ihtilâlin" ürünü değil midir?

Modern sosyalizm. yakıştırma formül ezberciliği değil, olayların BİLİMİdir.

(Devamı sah. 4 de)

BAŞYAZI

Sosyalist kimlerle çıkıyor!

Yeryüzünde en çok tartışılan bir sözcük varsa, o da Sosyalizm'dir. Denilebilir ki, Toplumda kaç türlü sosyal sınıf, zümre ve tabaka varsa, en az o kez çok sosyalizm anlayışı vardır. Dünyada Sosyalizmi bin yıl kökünden kazımıya and içmiş Alman faşizmi bile, kendisine NAZİ, yâni NASYONAL - SOSYALİST adını taktı. Başka türlü tutunamıyacağını biliyordu.

Sosyalizm, modern Toplumda o denli ağır basan bir gerçekliktir. "Zemâne alâmeti" olduğu için, hemen herkes ve her akım, az çok "SOSYALİST" kalığına girmedikçe ortaya çıkamıyor. Öyle olduğu için de, her "Sosyalistim" diyene sorulmalıdır :

"— Sen hangi sınıfın, hangi küme insanın, ne çeşit sosyalistisin?"

Bunu herkes, önce kendi kendisine, sonra öteki "Sosyalistim" diyenlere açıkça soramıyorsa, ya sosyalizmin ne olduğunu bilmiyor, yahut bilmek istemiyordur.

Sosyalist gazetesi, sosyalizmin ne olduğunu içtenlikle bilmek ve bildirmek istiyenlerce, bilmek ve bildirmek istiyenler için çıkıyor.

SOSYALİZMİN İNKÂRININ İNKÂRI...

Türkiyede Sosyalizm kırk yıl yasak edildi, Kırk yıl Türkiye modern Toplum olmak istedi. Ne o yasak, ne bu istek başarı kazandı. Çünkü, modern Toplumun en hızlı düşünce ve davranışı Sosyalizmdi. Onu ağzına alan suçlanıyor, lânetleniyordu.

1960 yılı, "İnkârın inkârına" varıldı. 27 Mayıs Anayasası Türkiyenin bir "SOSYAL" Cumhuriyet olduğunu sicilledi.. Bunun üzerine "Altına hücum" başladı. Azıcık siyasetle ilgilenen herkes kendi kendisini ve benzerini "SOSYALİST" saydı. Hapisaneden çıkanların ilk hürriyet sarhoşluğunu andırıyordu bu...

Şimdi kalkıp, güzel güzel "Sosyalistim" diyene, "Nasıl sosyalistsin?" sorusunu açmanın sevimsiz ve nankör iş olduğunu biliyoruz. SOSYALİST'i çıkaranlar, sosyalizmin nimetine, şöhretine, servetine hiç bir zaman kapılmamıştır. Sosyalizm uğrunda her külfete, lânete, sefalete ise, evel ezel katlanmıştır.

Onun için "İŞ" "BAŞA" düşünce görevden kaçınılmamıştır. Bunu bilmiyen "Dost" varsa, düşmanlara sorsun.

— SOSYALİST —

Naylon faturaların esrarı

Yüzmilyonlar ve milyarlarca vergi kaçakçılığı milletimizin kanını kurutuyor. İhbarlar yapılıyor. Fukara küçük Naylon Fatura (uydurük fatura) kesen 30 kadar züğürt, tutuklanarak inanılmaz baskı ve işkencelerle sorguya çekilirken, bir de bakılıyor ki, asıl kaçakçılar, herbiri bir hükümet kadar zengin ve etkili Milyoner firmalardır. O zaman, akan sular duruyor. Faturalarla muameleleri Mâlî polis Vergi Dairesine, Daire Hesap uzmanlarına havale ediyor... Ve, korkunç kaçakçılığın üzerine bir ölüm sessizliği çöküyor.

Gazetemiz gelecek sayıdan itibaren bu konuyu bütün ayrıntıları ile aydınlatacak belgeleri ve yüksek Hür Teşebbüsçülerimizin iç yüzlerini, vergiden kaçırılan milyarların rakamlarını açıklıyacaktır.

Eyvallah mı?

ÂŞIK İHSANİ
(Son yazdığı şiiri)

Halkımın anlamadığı
Dilcilere eyvallah mı?
Köycü aydın yetişmezse
İlcilere eyvallah mı?

Kapıkulu itler gibi
Koltuk altı bitler gibi
Her devirde çanak dibi
Silcilere eyvallah mı?

Bu iki yüzcülük neden?
Kalkıp müslümanlık eden
Amerikanvari giden
Yolculara eyvallah mı?

Yarası açılan derde
Demezler dermanı nerde
Ekmeği olmıyan yerde
Balcılara eyvallah mı?

Rahatsızlık sezdiği ân
Rahatın üstüne sarkan
Salondan çıkmıya korkan
Solculara eyvallah mı?

(Halk yığınlarımızın ağzı, dili, gözü, kulağı, gönlü ve can yoldaşı, uluslararası Türkiye kültürünün öz değeri olan Tanrı ihsanı ve destanlar konusu canlı efsane, Güllüşah âşığı İhsanî yazı ailemizdendir. Her nüshamızda bu köşemizi âşığımız dolduracaktır.)

Ankara'da hâkimler var

Türkiyede Emperyalizmle kısa, küçük bir "YILDIRIM HARBİ" oldu. Batmandan İskenderun'a inen petrol borusu üstünde Türkiye İşçileriyle, Finans - Kapital (Yabancı Karma Şirket) savaştı.

Şirket, Türk Milletinden 400 mliyona yakın para alıyor. 2.000 işçimize üstüste 10 ar lira verse: 3 milyon 600 bin lira ödiyecek; beher işçiye 20 şer lira ödese 7 milyon ücret ödiyecek. 6 ay içinde beş on kişilik bir şirket 100 alacak, işi yapan 2 bin Türke 1 verecek. Onu da kan kusturarak kırpıyor... Buna en başta Türk Adaleti dayanamadı.

Bugün artık "Ankarada Sosyalistler var" diyebilir miyiz? Lüzumları kalmadı. Düştükleri "yüksek" mevki ve maaşları, "tepeden inme" sosyalizm satışları ile hoşça kalsınlar. Züğürt Alman değirmencisi İmparatora, "Ama Berlinde Hâkimler var" demiş. Aynı avukatla Fransız - İtalyan Şirketini ve Tekfen Türk Şirketini üstün çıkartmıya çalışan "DEMİREL FİRMASI" nın sahibi Başbakana ve Bakanlar Kuruluna, İşçi Sınıfımız: "Ama Ankarada Hâkimler var!" diyebildi. Bakanlar Kurulunun Batman - İskenderun "Grevini erteleme" kararını DANIŞTAY bozdu.

Batman - İskenderun petrol borusu döşemini Devletçiliğimiz yapamaz mıydı? Türkiyede bir boru fabrikası var. Petrol boruları Amerikadan UÇAKLA getiriliyor. İzmitteki boru fabrikası petrol borusu yapamıyorsa, yapar hâle getirilemez miydi?.. Petrol borusu döşemek uzmanlık istermiş. Kırk yılda bir boru döşiyecek adam yetiştire-

(Devamı sah. 6 da)

Röportaj

Alamanya Alamanya bizden aptal bulamanya..

Almanya, ekonomik bir krizin eşiğindedir. Bundan Almanyadaki işçilerimiz de zarar görmekte ve işlerinden çıkarılmaktadır. Gazetemiz; ilerde bütün ayrıntılarıyla inceleyeceği bu konu üzerinde bir röportaj hazırlamış ve geri dönen işçilerimizle konuşmuştur;

Almanya'da işsiz kalıp, dönenlere sorduk:

a) Almanya'da ne kadar kaldınız, para biriktirebildiniz mi?

b) Hangi işte, çalışıyordunuz?

c) İşten neden çıkartıldınız?

d) Almanya'ya gitmeden evvel sağlık durumunuz nasıldı, şimdi nasıl?

Erzincan'ın Kemah kasabasına bağlı Şökke köyünden,

(Devamı sah. 6 da)

TÜRKİYEDE SOSYALİST KONFERANSI İÇİN

Çağırı :

Bütün Türkiyenin gerçek halkçıları birleşiniz!

Bugün Türkiyede bir çok "Sosyalist" akımları var. Bunları sınıf ve zümreleri dışında toptan iki bölüme ayırabiliriz: 1 — Bilimsel Sosyalizm iddialı sosyalistler, 2 — Bilimsel Sosyalizm iddiası bulunmıyan Sosyalistler.

Bilimsel Sosyalizm iddialı sosyalistler başlıca 3 grupta toplanabilirler :

1 — TİP Sosyalistleri,
2 — YÖN Sosyalistleri,
3 — "ESKİ" Sosyalistler.

Bilimsel Sosyalizm iddialı olmıyan Sosyalistler 4 üncü kategori olarak sayılamıyacak kez çok ve çeşitlidirler. rasıyla ilk akla gelenleri şöyle sayabiliriz :

a) 27 Mayıs Sosyalistleri,
b) Sosyalist Öğrenci klüpleri,
c) Sosyalist kültür dernekleri,
d) Sosyal - demokrat parti teşebbüsleri,
e) Ortanın solları,

(Devamı sah. 6 da)

GELECEK SAYIDA M.B.K. nın «AZAMETİ ve İNHİTATI»

EKONOMİ POLİTİK

Geberen Kapitalizm : Emperyalizm

Bugünkü durumu

Kapitalizm, Çihan savaşıyle yıktıklarını, savaş sonrası elbirliği ile yapmıya girişmişti. Bu yapıcılıkta para Amerikadan, emek öteki milletlerdendi. Yıkılmış Avrupa o sayede onarılıp, gelişiyordu. Bu taşıma suyla değirmen döndürmekti. Memleket ekonomisini Amerikan finans kapitalinin boyunduruğu altına sokmaktı. Ama, hiç bir kapitaliste, Amerikan kapitalisti yabancı düşmüyordu. Maksat milleti soymaksa, ha yerli sermaye, ha yabancı: uzlaşıp milletlere çaktırmadan soygunu yürütmeliydi. Bu gidiş iyi gidişti. Yenilgin Almanya, ekonomik zafer "MUCİZE" sini göstermişti. Aman, ne güzel, herkes Amerikan Sermayesinin emrine girsin!

Düne kadar, İleri - Geri bütün kapitalistlerin ortak korosu, bu şarkıyı çağırıyordu. Onarım ve Kalkınma aşaması çarçabuk aşıldı. Şimdi Kapitalizm, bütün o göstermelik "PLÂN" dalgacılıklarına rağmen yeniden ezeli tıkanıklığına, tık nefesliğine girdi. Bu fazla şişmanlıktan kalbi yağ soysuzlaşmasına uğramış zengin hastalığına karşı, Avrupa Finans Kapitalizmi ne yapacağını şaşırmış bulunuyor. Mademki, Kapitalizmi gelişme bozuyor: öyleyse gelişmeyi kısalım! Emperyalist kapitalizmin ilerilik düşmanlığı yeniden kalbur üstüne çıktı.

Expresse'in Ekonomi yazarı Roger Priouret diyor ki: "Ekonomi gelişimini frenlemek istiyen her hükümet, faiz rayicini arttırmakla işe başlar." (16/10/66) Çünkü, bir ülkede Faiz yükseldi mi, para pahalılaşır, kredi azalır, Borsa somurtur.. Yatırımlar güçleşir.

Fransa 1963 yılı yaptığı ödünçlere yüzde 4,5 faiz veriyordu. Bu yıl aldığı 1 milyar ödünce yüzde 6 faiz ödüyor. Şimdi, Özel tasarruf kaynaklarına ödenen faizler Amerikada % 5, Fransada % 7, Almanyada % 8 dir. Daha geçen Baharda Frankfurt % 7, Amsterdam % 8 faiz veriyordu... Bu hesaplara göre Batı Kapitalizminin Anayurtları derece derece ve toptan ekonomi gelişimlerini her gün bir az daha fazla gemlemektedirler.

Sebep Kapitalizmdir. Yalnız başına Kapitalist Devlet, Toplum vücudünü kemiren korkunç bir kanser haline gelmiştir. Tek Savunma masrafları Bütçelerin, Fransa'da % 25 ini, Almanya, İngiltere ve Amerikada % 26 sını yutuyor. Bu Dev Devletleri ayakta tutmak için artık vergiden de medet umulamıyor. Bir damla daha fazla vergi, Toplumun dolu bardağını taşıracaktır. Bu yüzden, Devletler, tam keçenin dört ibiğini suya daldırıp üzerine taş koyan bizim batakçı ağalar gibi, Ödünç verenlere boyun eğmekten başka çıkar yol göremiyorlar. Öylesine bir batakçılık ki, bugün her ülkenin bütçesinde büyük büyük gider bölümleri (milletlerin akar ihtiyaçlarından önce), alınmış ödünçlerin borçlarını ödemiye gidiyor. Frankfurt'ta masrafların yarısı, eskiden alınmış ödünçlerin borç gediğini tıkamakta kullanılıyor.

O zaman, dengesiz ve anarşik Kapitalist düzenin mirasyedice müsrif bezirgân çelişkileri gözler önüne seriliyor. Bir yandan, işçinin ağzına bir parmak bal vermek için, sözde ücret arttırmaları yapılırken, ötede makine ve mal fiyatlarına ondan aşırı ZAM yapılıyor. Bir yanda yeni yeni apartmanlar gökleri tırmalarken, ötede "Otomobil mezarlıkları" şehirleri dolduruyor. Amerikanın en ileri bölgesi Los Angeles'e bakıyoruz: bir yanda muhteşem oto yolları gözleri kamaştırıyor, ötede gökleri kaplamış süprüntü yakanların kara dumanları gözleri yaşartıyor... Bütün bunlar, yatalak kapitalizmin iç ufunetlerinden, yüzeye vurmuş fistüller ve irinlerdir.

BİRBİRLERİNİ YİYEN KAPİTALİST CANAVARLAR...

Büyük Emperyalist Devletlerin Faiz rayiçlerini gösteren rakkamlar bize neyi anlatıyor?

Herşeyden önce, artık, büyük emperyalistler dediğimiz Batılı Kapitalist Devletler arasında, şimdiyedek sinsi sinsi birikmiş bulunan derin farklılaşma ve zıtlaşmaları açık seçik patlak vermiştir. Diplomasilerin kadife eldivenleri içinde güçlükle gizlenmiş "Demirel" ler yumruklaşıyor. Amerika % 5. Almanya % 8 faiz ödüyor ne demektir? Şu demektir. Amerika, bütün dünya (Bu arada Batılı Emperyalistler) zararına kendi gelişimini sağlıyor. Bugüne değin "MUCİZE" lâkırdısı ile göklere çıkarılmış Alman gelişimi, birdenbire, Amerikanın 2 katına yakın faiz ödemekle, Amerikan gelişiminin hemen hemen yarısı kertesine düşmüş bulunuyor.

Amerikan üstünlüğüne Türkiye hayran olabilir: Batı kapitalistleri kolay kolay katlanamazlar. Amerika - Almanya faiz rayiçlerinin iki kutbu arasında, Emperyalistler - arası zıtlık yatıyor. Bu zıtlığın, geçen yıldanberi masa başlarında gizli gizli tartışılan en keskin bir makanizması da Para Fonu üzerine Amerikayla Avrupalı omuzdaşları arasında çıkmış, sürüp giden çekişmedir.

Amerikan emperyalizmi deyince yalnız şu iki üç dolar harcanımını göz önüne getirmek yeter: 1) Amerika yılda 50 küsur milyar dolar harp bütçesi harcıyor. Amerikan finans kapitalinin dünyada sağladığı çapulları bu milyarlar garanti edebiliyor. 2) Amerika haydutları her yıl resmi istatistiklere göre 50 milyar haraç kesiyorlar. Amerikan Finans - kapitali, kendi yurdundaki egemenliğini (gerekirse Kennedy gibi bir Cumhurbaşkanını bile "fâili meçhul" cinayetlerle kim vurduya getirmek, hürriyetini seçişini) harp bütçesi kadar para ödediği gangsterleri ve Lobi adını verdiği parayla adam (Hâkimden Milletvekiline dek, Senatörden Cumhurbaşkanına dek hep "Büyük Adam") satın alması ile garanti altına alıyor.

Yurtta 50 milyar, Cihanda 50 milyar her yıl dolar olarak bulunacak. Amerika kendi yurttaşlarını ve cihan milletlerini ya satın alma, ya bombayla korkutma politikası için en azından bu paraya muhtaç. Onu kimler ödiyecek? Gene Amerikan yurttaşları ile bütün dünya milletleri. Nasıl? Kumar muazzamdır. Amerika kendi yurttaşlarını, daha yüksek bir yaşama standardının yemi ile oltasına takmıştır. İki büyük Cihan Savaşında, başka milletler kan dökmüş, Amerika parsayı toplamış olmakla bu Standardı yükseltmiştir. Amerika başka milletleri cömertçe "Amerikan yardımı" denilen yemle oltasına takmıştır. O da gene, İki Büyük Cihan Savaşında her millet birbirini kırarken, Amerikanın para kırmış bulunmasından ileri gelmiştir. Kapitalizmin, gider ayak son cilvesi, böylece "AMERİKAN MUCİZESİ" oldu.

Amerikan mucizesiyle çarpılan Dünya içinde: İngiltere, Fransa, Almanya ve ilh. gibi, birbirini yemiş Eski Dünya Emperyalistleri de var. Şimdi ikinci safa itilmiş eski kurtlar (Avrupa Emperyalistçikleri), savaş sersemliğinden yeni yeni ayıldılar: Emperyalizm avına çıkmış iken, kendilerinin av edildiklerini acıyla duyuyorlar. Amerikanın her yıl artan SERMAYE İHRACATI (Türkiyedeki sahte adıyle: "Amerikan yardımı") denilen hileli yoldan kendi anayurtlarında sömürülüp soyulduklarını gittikçe daha iyi anlıyorlar. Dayanamıyorlar buna...

İrili ufaklı Emperyalist canavarların geri kalmış ülkeler gibi, birbirlerini de nasıl dalayıp yediklerini, ayrıntılı çeşitleriyle sırası geldikçe açacağız. Artık mızrak çuvala sığmıyor. Günlük gazetelere dek patlak veren rakamlar ilginçtir. Amerikanın yabancı ülkelere yatırdığı sermaye 1950 yılı 11,8 milyar iken, 1965 yılı 49,2 milyar dolar oluyor. Her yıl yüzde 27 ölçüsünde hızla Amerikan sermayesi yeryüzünü kaplıyor! 1966 yılı Amerikanın yalnız "Özel Sermaye sektöründen ve yalnız DOLAYSIZ olarak denizaşırı ülkelere yaptığı SERMAYE YATIRIMI 50 milyar dolardır. (500 ilâ 750 milyar Türk lirası). Türkiyenin 50 yılda milletten toplıyabildiği bütün bütçelerinin tutarı kadar para, her yıl Amerikaya yağlı kârlar sağlamak üzere, başka milletlerin boğazlarına oturmuştur. Amerikanın başka ülkeleri sermayeyle istilâsı, ortalama yılda % 6 sayılıyor. 1965 yılı % 11 bulunuyor. Biz 15 yıl için % 27 bulduk.

Bu "Hayasızca akın", Türkiyece değilse bile büyücek Emperyalistlerce durdurulmak isteniyor. Çünkü Amerika Sermaye İhraç ettiği (yahut: "Amerikan Yardımı" yaptığı) ülkelerin rızkını çalmakla, toprağını üs, halkını soysuz köle yapmakla kalmıyor. O ülkelerdeki Kapitalist sınıflarının da ekonomi politikalarına, siyasetlerine ve her türlü "içişlerine" de el koyuyor. İşte buna, sömürgeliğe alışmamış Avrupalı Emperyalistler gelemiyorlar. De Gaulle'ün kalkık burnu altında Alman krizi çatlayınca, yeryüzünün en centilmen canavarı İngiliz Emperyalizmi bile, İşçi Partisi lideri Wilson'un ağzından şu baklayı çıkarmadan edemiyor:

"Amerikalı dostlarımız, dostlarımız oldukları için şu söyliyeceklerimizi herhalde anlıyacaklardır: İngiltereye veya Avrupanın başka ülkelerine yapılacak yeni sermaye yatırımlarını memnuniyetle karşılarız. Fakat, Manş denizinin iki yanında da, Sermaye yatırımlarının bir hegemonya kurma veya müdahale aracı olarak kullanılmalarını, hiç kimse kabul edemez" (Dış haberler servisi, 27/12/1966).

İngiliz İşçi Partisi diyor ki: Bre Amerika, öteki ülkeleri sömürge et, onu biz de yaparız. Ama, biz yüzyıllık sömürgecilere de mi "LO.. LO.. LO..!"

İKTİSATÇI

DÜNYA OLAYLARI

SURİYE

Suriye'de Sovyet teknisyenleri ile yerli işçiler, Kuzey Doğuya düşen El - Hasseje'de bir dev radar kuruyorlar. Almanca Der Spiegel, bu haberi yayarken, NATO üslerinin (Diyarbakır ve Doğu Anadolu'da dinleneceğini bildiriyor. Haberin aslı, Fırat üzerinde kurulan barajdır. Nisan ayı, Moskovaya giden Suriye başbakanı Yusuf Zuayen: Baas Partisiyle Komünist Partisinin iki aylık iktidarını temsil ediyor. Suriye rejiminin iç ve dış düşmanlarına karşı alınan tedbirlere göre Lâzkıye kuzeyinde, denizaltılara bir yeraltı limanı yapılacak. 200 milyon dolarlık savaş malzemesi. (21 Mig uçağı, 8 batarya füze,: Vietnam'da kullanılan sol - air Sam tipi) verilecek.

YUNANİSTAN

Yunanistanda iki siyasî dava yankılar yapıyor.

1 — ASPİDA Davası : Aspida, bir gizli askerler teşkilâtının adı. 28 Subay (ikisi albay) ve astsubaylar, Kralı devirip, Nâsır rejimi kuracaklarmış. Bunda Papaandreu kabahatli gösteriliyor. 15 Temmuz 1965 günü Savunma Bakanlığını almak için Krala karşı halkı seferber etmiş.. Subaylar onun taraftarıymışlar.

2 — LAMBRAKİS adlı solcu Milletvekili, faşist gösterileri sırasında göz göre göre çiğnenerek öldürülmüştü. Suçlular arasında serserilerin ve yüksek subayların adları geçiyor. Tanıklar duruşmalara gelemiyor. 8 Jüri üyesi bile Mahkemeye zor kullanılarak getiriliyor.

İSPANYA

İspanyanın "Değişmez Şefi" Franko 73 yaşında. 30 yıllık diktatör, ava çıkınca 500 kurşun atan dede olarak övülüyor. Bundan da belli ki, Lâçka olmuş. Politikada bir kodamanın gürbüzlüğü göklere çıkarıldı mı, anla ki herifte iş bitmiş. Peki, yerine kim gelecek?

İspanya kanunu, "Franko, kendisine halef olacak kişiyi Millet Meclisine ancak kendisi teklif eder." diyor. Meclis'e gelince.. o bir ömür.

Bir yanda "Continiustas" (Süreklilikçiler), yapıyı ihtiyatla düzeltmek istiyorlar.

Öte yanda "Reformistas" (Reformcular), ivedilikle demokratlaşmaya eğiliyorlar.

BREZİLYA

Brezilya'nın şimdiki Cumhurbaşkanı şimdiki Mareşal Humberto Castelo Branko, Senato ve Milletvekilleri, geçen hafta birleşik bir oturum yaptılar .1967 yılı Mart ayında Cumhurbaşkanı olmak üzere Mareşal Artur de Costa e Silva'yı "seçti" ler. Bu, sözde seçimle, bir Mareşalin yerine başka bir Mareşal getirmeye. Muhalefet, "Orta Oyunu" diyor. Oyun niye mi?

Brezilyada fiyatlar yükseliyor. İşsizlik ve iflâslar artıyor. Amerikan sermayesi yerli işletmeleri kullaştırıyor. Milleti avutmak için 1964 yılında yapılan PUÇ (askerî hükümet darbesi), Sendikaları ve Köylü birlik lerini tuz - buz etmişti. Bu sindirilen Halk teşkilâtlarının yerini, Gençlik gösterileri tuttu. Eylül başında 10 günlük hareket, 2 ölü ile 1000 yaralı verdi. Kilise, Vatikana dayanarak, Gençliği tutuyor. Eski Guanabara Valisi "Ortanın Solunda" geçinen Lacerda, askerlere karşı. Dayanmak için, Jascelina Kubiçek, Janio Guadren, Joüo Goulart gibi eski düşmanlarına bile el uzattı. Gerçi Branko Paşa, yüzlerce muhalifin siyasal haklarını sünnet etmişti. Ne var ki, 15 Kasımda seçim yapılacak. Gitti Mareşal, geldi Mareşal'la adam kandıracak. İşte böyle.

KONGO

Kongodaki aylıklı Ak askerlere "Berbat" (Affreux) adı verilmiştir. Bu berbatlar resmen Fransanın güneyinde, 1966 başları Belçikanın Bruxelles şehrinde yetiştiriliyorlar. Amerika Brüksel - Lizbon - Angola - Katanga yolu ile, iki defa iktidara getirdiği Çombe'ye kuvvet sağlatıyor. Çünkü: "Çombe'yi deviren Mobuto, son günler, öldürtülen Lumumbayı bile itibarlandıracak kadar milliyetçi davranmıya başladı. Eski "Leopold" şehri Kinsasa oldu, Stanley şehri Kisangani, Elizabet şehri Lubumbaşi... Traş milliyetçiliği de olsa, uluslararası Sermayeyi kuşkulandırıyor. O yüzden, zavallı Katanga iki yılda ikinci ayaklanmaya uğratıldı. 24 Eylülde çombistler yeniden saldırdılar. Mobuto'yu bu yol "Albay" denilen Denard adlı berbat kurtardı. Bu berbat, kılıcını vaktiyle Katangalılara, sonra Yemen Kralına, şimdi Mobuto'ya kiralamış bir güney Fransa lehçeli adamdı. 250 aylıklı askerle 25 Eylülde Katanganın yeniden "çombeleşmesini" önledi... Ve bu Cehennem dansı, Kara insanların derileri üstünde oynanıyor. Frenk dergisinin dediği gibi: "Diş geçirecekleri Sömürge eti bulamıyan güçlü heyecan amatörler" lin ve para kazanıyorlar. Kimin için? Gerilerindeki milyarder şirketler uğruna.

AFRİKADA BAĞIMSIZLIK

Kara kıta Afrikada bu ay başı da iki yeni "DEVLETÇİK" doğurtuldu: İngiliz Kapitalizmi hâlâ dünya haritasını kesip biçen baş terzidir ve yalnız İntelicens Servis'in (İngiliz casus teşkilâtının) bilebileceği nedenlerle, iki ayrı Devlet sınırı ile daha bölmüştür.

I. — BOTSVVANA (eski Peşualand sömürgesi) 275 bin kilometre karelik, üç beş yüz bin nüfuslu ülke. 5 yıldır damla yağmur görmediği için, tek geçim aracı olan hayvanlarının yüzde 30 u aç ölmüştür. Yarı toprakları Kalahari çölü. Sekiz kabilenin sihirbazı havaya okunmuş kemikler atıp anlamışlar: "Kum fırtınası yaklaşıyor. Demek yağacak!" Cumhurbaşkanları, Oxford yetiştirmesi, 45 lik ılımlı Seretse: "Köktencilik (radikalizm) bizim için lüks tür!" diyor. Irkçı Güney Afrika Başbakanı B. Volster'le anlaşıyor. Botsvana'daki işelinin yarısı, hayvan ihracının üçte ikisi Güney Afrikaya satılıyor.

II — LESOTHO (Eski Basoutoland : Sömürgesi): Yılda 7 ay susuz kalan, dağlık bir bölgedeki 800 bin nüfuslu bu Kara Milletçiğe, yeni Başbakanları Lea Bua Jonathan şöyle buyurdu :

— Miğdelerinizi düşünün!

Kendisi, bağımsızlıktan bir ay önce, öldürülen Kaderili düşmanı Güney Afrika Başbakanı Vervörd ile anlaşmıştı. Ülkenin yarı geliri, Güney Afrika ile yapılan gümrük anlaşmasından geliyor.

Genç Kral Moshöshö gerçi, "Ak ırkçılara karşı toplaşalım!" demişti. Ne var ki, çağrıya topu topu 80 Kara insan uyup geldi. İki bini bulmayan Kara insan da, Potsvana'ya sığındı.

İş, ekmek, Güney Afrika Ak ırkçılarının zaptetmiş bulundukları bereketli topraklarda. Susuzlukla işsizlik, hürriyeti dağ ve çöllerde seçti. Emperyalizm işte böyle "Bağımsızlık" veriyor. Cevresini de kıskıvrak Ak Zılgıt'çılarla kuşatıyor.

Gelecek sayıda
Çin Halk Cumhuriyeti ve Kızıl Bekçiler olayının gerçek yüzü...

KÖYLÜ-ESNAF-AYDIN

Türk köyü ve sosyalizm

H. K.

Ülkemizde "Mavi Hikâye" çoktur. Bir tanesi ve en yaygını da Köylümüz üzerine söylenir. Ona benzer niceleri, Abdülhamit zamanı "Maarif", şimdi "Eğitim" veya "Kültür" dedikleri şey üzerine çok anlatılır. Derler ki: "Türk köylüsü sosyalizmden anlamaz." Doğrudur. Köylümüz Paşa babasının dadı - matmazelinden yabancı dili anadili gibi öğrenmediği için, firenkçe SOSYALİZM sözcüğünü işitti miydi pek bir tuhaf olabilir. Hiç mi hiç anlamaz. Halk her zaman öyledir. Herşeyinde, boş lâf konuşacağına, işiyle davranıverir. Sosyalizmde de, yakından bakılınca görülür ki, Türk Köylüsü bütün o "Öz türkçeci solcularımız" gibi işin lâkırdısıyla geçinmez. Frengistandaki adının ne olduğunu aklına getirmeksizin, kendine göre düpedüz bir sosyalizmi yaşayıverir.

Bunu nasıl mı yapar? Basbayağı. Aşağıki incelememizde açıkça seziyoruz. Konunun malzemesini (notları, rakamları) kendimiz bulmadık. Gözü açık, özü pek bir gazeteci gencimiz, gitmiş, kafasından "Köylü memleketin efendisidir" gibi veresiye gazel okuyacağına, önüne çıkan bir kaç köyü röportajla sanki fotoğrafa çekmiş. Orada anlatılan "Örnek Köy", Anadolumuzun dört bucağına serpik alevî köylerimizdendir. Alevî köyü, Orta Asyadan kılıcı sıyırıp gelmiş göçebe atalarımızın, içine girdikleri medeniyetin gelişkin sınıflı Toplum reziletlerine en az bulaşmış topluluklardır.

Çobanlık ekonomisi yaşayan medeniyet öncesi Topluma İlkel Sosyalist Toplum denir. Tabiî, göçebe atalarımıza kimse kalkıp "Siz sosyalistsiniz" dememiştir. Dese de, onlar bunu dinlemezlerdi. Balık suyun ne olduğunu bilmeden içinde yaşar. Alevî köylerimiz de, ne olduğunu bilmeksizin bir çeşit sosyalizmi yaşarlar. Genellikle Anadolu halkımızın İMECE'si ekonomik sosyalizm midir? Onun Şâmânizmle sarıp sarmaladığı MÜSLÜMANLIĞI, kültürel sosyalizm midir? Tartışmayı bırakıyoruz. Olayların dili herkesten iyi konuşur.

Köylümüzün yaşadığı ve süründürerek te olsa yaşattığı sosyalizm, modern Batı Uygarlığının yarattığı yüksek sosyalizm değildir. İlkel Sosyalizmdir. İlkel sosyalizme mi dönelim? Hayır. Hayatta ve Tarihte ölmek var, dönmek yok. Burada, iki kere iki, dört edercesine belirli bir gerçekliğe değiyoruz. Metot olarak sosyalizm öylesine verimli ve yüksek bir yaşama ve dolayısıyle kalkınma yoludur ki, o bin yılların asındırdığı İlkel Sosyalizm biçimi ile dahi, Toplumda rol oynamaktan geri kalmamıştır. 6000 yıldır Kapitalizm öncesi, 500 yıldır Kapitalizm, hep onu yıkmıya çalışmıştır. O gene ayakta durmuş, Kapitalizmin son vurusunu yapamadığı yerde, ilkelliği ile dahi Sosyalizm üstün başarı göstermiştir.

Bırakalım modern yüksek teknikli sosyalizmi bir yana. Tarımda bilimsiz, traktörsüz, ekerbiçersiz insan oğlu, çiğ coğrafya karşısına etiyle, derisiyle çıktığı zaman, eğer en ilkel bir sosyalizm kalıntısıyla olsun azıcık teşkilâtlı ise, o teşkilât ve metotun yoksunu kalmış kövlülerden çok üstün başarı sağlıyor. İlkel Sosyalist kalıntılı köy, öteki, bezirgân ekonominin çıl yavrusu gibi dağıttığı köylerimizden kat kat üstün ve rimli ve kültürlü ve mutlu yaşıyor... Bugün, bütün Türkiye köyleri modern tekniğe kavuşmaksızın dahi (yâni, modern ekonomik yatırım görmeksizin), şimdiki varı, bilgisi ve araçları ile, eğer sırf ve yalnız sosyalist çalışma metotlarını kullansaydı ne olurdu? Onu bize, ilkel sosyalizm kalıntılarını azıcık saklıyan Örnek köyler anlatılabiliyor. Her köyümüz bir Örnek köy olsaydı Türkiye şunları kazanırdı:

İnek ve kümes hayvanları sayısı 4 kat, Bağlar 6 kat, ceviz ağaçları ve arı kovanları 8 kat, bal 10 kat, pekmez (bugün ürettiğimiz şekerden) 4 kat, kuru meyva ihracatı 20 kat, şarap üretimi 100 kat artardı.

Köyde kooperatif sayısı 12 kat, kooperatif üyesi 106 kat, köylüye açılan kredi (959 yılı bütün kooperatifler akar hesabına göre) 52 kat, köy-kooperatiflerinin iş hacmi 266 kat artardı.

Nüfusumuz şimdikinin 4 katına çıkardı. Simdiki dağınık 35 bin köyümüz 5 bin derli toplu ve teşkilâtlı geniş, rahat tarım birliği durumuna girerdi.

Sosyal konulu dergiler, yalnız köyde 140.000 nüsha satardı. Her yüz kişide 98 kişimiz okur yazardı. Suçlar 50 de bire düşerdi (50 suçtan 49'ü işlenmezdi. Bugün ise, köyde ekonomi tabanına dayandırılmaksızın zorlama okul açılınca hiç görülmedik suçlar köyü kaplamaktadır.)

Modern sosyalizm şöyle dursun, en ilkel sosyalizm yoluna girseydi, Devlet bugün israf ettiği üretimsiz tüketimini 100 yerine 2 oranına indirirdi. Yurttaşın sırtındaki ağır pahalı Devlet yükü 50 de bire düşerdi. Ve memleket 1959 yılı yurttaşın Devlete ödediği yol parasıyla gül gibi idare edilirdi.

Burada, sunturlu Devletçilerimiz paniğe kapılacaklar, ya o Hükûmet Konaklarına sığmayıp apartmanlara taşmış kalem odaları, yazıhaneler, masalar dolusu memur kapıkulları tâifemiz ne olurlardı? Açı açına, sokaklara mı dökülürlerdi?

Hayır. 1959 yılı genel bütçeden maaş almış bütün memurlarımız, küçük bir stajla, öğretmen yapılıverselerdi (Yılda 3 av tatil ile) yetmezlerdi: 50.000 öğretmen ihtiyacını daha Katma ve Özel İdareler kadrolarında sinek avlamaktan, yahut can sıkıntısıyla yurttaşa güçlük çıkartıp beddua almaktan kurtarmak ve yeni Kuşaklar yetiştiren Eğitimci, Öğretimci üretmen yaratıcılar durumuna sokmak elden gelirdi.

Bu rakamlar kuruntu değil. Resmî istatistikli araştırmanın kaçınılmaz sonuçları. Tekrar edelim, bugünkü geri teknik ve bilim dışı metodu ile dahi, köylümüz, sırf İlkel Sosyalizmden kalma yollarla yukarıki mücizeyi gösterecek. Bir de köyümüze, Emperyalist şirketlerin pis soyguncuları, ortaçağ artığı tefeci - bezirgânlar yerine, yüksek modern teknikli sosyalist metotları soktuğumuz gözönüne getirilsin... O zaman, Türkiyede Sosyalizmi mi, yoksa Kapitalizmi mi kalkınma aracı yapmalı tartışması kendiliğinden anlamını yitirir. Türkiyeyi de, Türk köyünü de, yalnız ve ancak Sosyalizm kurtarır.

ileri ülkelerde üretim ve tüketim

Beher Ülkede	ÖZEL TÜKETİM		MİLLÎ ÜRETİM	
Birleşik Amerikada	Yüzde	13 +	Yüzde	12 +
Almanyada	"	10 +	"	8,6+
İngilterede	"	5,5+	"	5 +
(Sonuç: Bu üç ülkeyi enflâsyon tehdit ediyor.)				
Fransada	Yüzde	8,2+	Yüzde	8,9+
İtalyada	"	7,1+	"	7,9+
Belçikada	"	6,5+	"	6,5+
(Sonuç: Bu üç ülkede istikrar var.)				

Rakamlar OECE'den alınmıştır.

DIŞ YORUM

Kızıl Bekçiler ve Sovyetler

Yeryüzünün her 5 insanından birisi Çinli. Batı dünyası ikisini bir arada haklıyamıyacağını anladığı Çinlo Sovyetleri birbirlerine düşürmekten başka kurtuluş umudu görmüyor. Bu uğurda hergünkü ajanların yağdırdıkları ortada. Fransanın dünya birinciliğini kazanmış dergisi Match'ta en işlek röportaj ustası Raymond Cartier: "Dünyaya karşı 700 milyon Çinli" yazısı ile konuyu şöyle inceliyor.

"12 Ağustos 1966 Cuma günü, derilerini güneşte bronzlaştırmaktan başka hiç bir şeyi umursamıyan Avrupalılar için, göze çarpıcı hiç bir şey olmamıştı. Pekinde, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesinin Plenum'u (Tüm üyeler toplantısı) yapıldı. Bundan önceki Onuncu Plenum 28 Eylül 1962 de yapılmıştı. O zaman (1962 yılı) Şehzâde kabahat işledi mi, uşağa da yak atıldığı gibi; Çinliler, Tito'yu yeni - revizyonizm yaptığı (prensipleri bozduğu) için kırbaçlamışlardı. Rusya gene büyük kardeş ülke, ve "Sosyalist Ordugâhının şefi" sayılıyordu. Onuncu Plenum: "Sovyetler Birliği ve öteki kardeş sosyalist ülkelerle doğru ilişkiler, karşılıklı yardımlaşma ve işbirliği" yapmaktan yana çıkmıştı.

1966 on birinci Plenum'u Sovyetlere "Hainler" diyordu. Sovyetleri: "Kapitalist dünya içinde emperyalizmi ve sömürgeciliği savunmak, sosyalist dünya içinde kapitalizmi yeniden tahta çıkarmak" la suçluyordu... Sovyet'lerin Hükümet gazetesi İzvestiya dahi bir takım mektuplar alıyordu. Bunlar, son günlerde mal edinme zevkinin olağanüstü yaygınlaştığını belirtiyorlardı. Buzdolapları, televizyonlar, kişisel otomobiller çoğalmıştı. Barınılan yerlerin üçte biri, içinde oturanların olmuştu. Kolhozlarda (Halk çiftliklerinde) kişilere bırakılan tarlacıklar (en çok 25 dönüm) Sovyetler Birliğinde tüketilen etin yüzde 42 sini, patatesin yüzde 60 ını, yumurtanın yüzde 73 ünü üretiyordu. İktisatçı V. Stefanov ise, bunda sosyalizmi üzecek bir şey olmadığını anlatıyordu. Kanunca Sovyet Yurtdaş'arının mücevherleri, birer köşkü, otomobili bulunabilirdi. Bir Fabrika veya mağazaları olamazdı.

Çinde Devrim, eski devrin alâmetlerini siliyor. Vaktiyle Fransada Dört Acûze: vergi sisteminin dayandığı dört mükellefiyetti. Bugünkü Çin'de ipliği pazara çıkarılan Dört Acûze: Eski felsefe, eski kültür, eski görenekler, eski geleneklerdi. Fransız Devriminde iskâmbil kâğıtlarında papaz'ın yerine domuz konulmuştu. Çin kültür Devrimi satranç kulüplerini dağıtıyor, açıkça derebeği oyununu yasak ediyor. 24 saat içinde dünyayı korkutan Kızıl Bekçiler ün aldılar. Bunlar 20 yaşından küçüktürler. Sanghay, Kanton veya Pekin'de otururlar. Bütün üniformaları bir kızıl pazutenttir. Kutsal görevleri: Mao'cu düzeni egemen kılmaktır. Kızıl bekçiler, mağazalardaki bütün saç, yüz cilâlama merhemlerini döküp attılar. "Çocuklarda hacıağa ve revizyonist alışkanlıklarını uyandıracak" mini mini saatler, çantalar gibi oyuncakları temizlediler. Bilinmez bir içgüdü ile kara gözlükleri kırdılar.

Rusyada askerler, siyasal, ekonomik ya da sosyal bir rol oynamak üzere ordu işleri dışına pek çıkmazlar. Çinde Ordu, millî hayatın bütün biçimlerine çok daha aşırıca katışıyor. 12 Ağustosta, doktrincilerin başı Liu Şao-Şi Parti rütbelerinin ansızın sekizinci basamağına düştü. Mareşal Lin Piao, altıncı basamaktan ikinci'liğe yükseldi. Bir kaç gün sonra canlı tanrı Mao Tse-Tung, Doğu veli (eski Göksel Barış) alanında göründüğü zaman, yirmi yıldan beri ilk defa er ceketini giymişti. Ortaya atılan parolalar şöyleydi: "Ordu gibi yap" "Ordudan öğren" Rejiminin ululan; Asyalı insanı, yarının komünisti olarak yetiştirecekleri dünya nimetlerine oruçlu ve ihtiraslı gençliği, Ordu denilen perhizkâr kalıbın içine dökmek istiyorlar.

Yaradılışın en gururlu ve en ırkçı ulusu olan Çinli "Uzun burunlu", "barbar", "Yalancı şeytan" dediği ak dediği ak adama (Batılıya) karşı hınçlı ve boşvermeyle doludur... Çin başkentinde 10 yabancı ülkenin askerleri silâh çattıkları zaman, Fransız veya İngiliz topçekerleri Yangtse boyunca Şangking'e değin çıktık'arı vakit bile Çinliler yeryüzünün de en us ve akıllı, en zeki, en medenî ve en güçlü oldukları kanısındaydılar... Şu Yang 700 milyon insanın entellektüel diktatörüydü. Mao gibi Hunan'da doğmuştu. Mao henüz kellesi kesilecek bir âsi iken Yenan'a giden Şu Yang Mao'ya katılmıştı. Bir gün Pekin gazeteleri onu Çin'i ruhunu zehirliyen adam saydılar: "Şu yang, diyordu, operamız ile tiyatromuzun: "Travyata", Romeo ve Julear" gibi piyesleri oynamasını istiyordu. Çinde Shekespear ve Rus klâsiklerini halka sevdirmeye kalkmıştı. 1962 yılı "kırmızı odanın rüyası" ve "Üç krallığın masalı" gibi ortaçağ romanlarının yeniden basımı için 7500 ton kâğıt tahsis ettiği halde başkan Mao'nun eserlerine ancak 70 ton ayırmıştı." 1967 bitmeden Mao'nun tüm eserleri 80 milyon nüsha çıkacaktır. Bunlara, yazdığı "çok önemli ihtar" ında Mareşal Lin Piao şöyle diyor: "Başkan Mao ak ma [illegible]

(Devamı sah. 4 de)

Esnaf kanunu ve şoför grevi

Sadık GÖKSU

507 sayılı Küçük Esnaf ve Sanatkârlar Kanunu, başta şoförler olmak üzere ilgili bütün emekçilerin ve tüm Türkiye Esnaf ve Sanatkârının gün geçtikçe daha çok itirazlarına uğruyor.

Sosyalist Gazetesi, meseleyi tarihsel ayırdı ile incelemiş bulunmaktadır. Konu ilerki sayılarımızda geniş olarak ortaya konacaktır. Şimdilik şu kadarını belirtmek isteriz ki, 507 sayılı Kanun, Anayasaya aykırıdır. Ne yazık ki, TİP dahil, hiçbir Parti, bu kanunun iptal edilmek üzere Anayasa Mahkemesine sevkini istememiştir. Kanunu CHP çıkarmış olup, AP. de, memnunlukla uygulamaya koymuş bulunmaktadır.

507 sayılı Kanun; Esnafın, çıktı, çıkıyor diye yıllar yılı bekletilip, seneler sonunda çıkarılan bir ÜMİT TÖRPÜSÜDÜR. Bu kanunla Esnaf, tek Parti devrindeki durumuna itilmek istenmektedir.

507 Faciası diyeceğimiz bu olay konusunda düşündürücü bir durum da, "ARA TABAKALAR" diye tutturan bazı Yenü Kadrocularımızın bu gibi elle tutulur konulara nedense hiç yanaşmamış olmalarıdır. Ne var ki, halkımız, kuru lâfa karnı tok olduğunu bilhassa Eyüp Şoförlerinin Grevi ile bir kez daha ortaya koymuş bulunuyor. Sosyalist, Eyüp Şoförlerine ve karşılaştıkları haksızlıklarla mücadele eden bütün Küçük Esnaf ve Sanatkârlarımıza başarılar diler, sütunlarının bütün emekçiler ve halkımız gibi, Esnaf ve Sanatkârlarımıza ve meselelerine de açık olduğunu belirtir.

"Bak İstanbulun şu sâdâbâd" belediyesine

İstanbul Belediyesinin geliri 252 milyon lira, 1967 bütçe açığı 173 milyon. Her 100 lira harcayışta 70 lira borca giriliyor. Borçlar nasıl ödenecek? Belediye malı arsalar satılarak. Belediyenin Sesi dergisi diyor ki: "Geçen yıl da açığı kapatmak için, Belediye arsa satışlarından 10-15 milyon sağlanabilmişti." Demek, belediye borçlarına karşılık, bir nal bulmuş, 3 nalla bir at kalmış.

Cârî harcamalar 245 milyon, Mâlî transferler 90 milyonmuş. Her 100 lirada 40 lirası finans oyunu. Öbür 40 lirası nereye gider? Bildirilmiyor. Yağma İstanbullunun böreği... Bâri Belediye de çalışanlar rızıklanabiliyorlar mı? A. R. Karaduman bey şu "Alışkanlık"ı yazıyor:

"İstanbul da 11.118 Belediye personelinden 7302 kişi asgarî geçim endeksini çok altında maaş alıyor. Kimisi geçinememekten eşlerini boşuyor. Gece garsonluk, fıstık satma, şoförlük yaparken zâtürrie, verem olanların her gün çoğaldığını görüyorum. Ve yine, kaşını gözünü beğenmediğini aslı astarı olmıyan isnatlarla kötüliyen yöneticiler var... Bunu yapanların çoğu, bir kaç yerden maaş alan kişiler olduğu bilinince..."

DÜŞÜNCE

Sosyalizm Nedir ?

Dr. Hikmet KIVILCIMLI

A) SOSYALİZMİN SÖZÜ

Ortada hiç kimsenin çürütmiye kalkışamıyacağı bir gerçeklik var. Sosyalizm sözcüğü, en çok 150 yıl önce icat edildi. Bu sözcük frenkçeden gelmedir. Ama, fransız icadı değildir. Sosyalizm, en sistemli gürültülü gösterilerini Fransada yapmış ise de, İngilterede doğmuştur. Çünkü ilk Sosyal Devrim İngilterede olmuş, Kapitalizmi orada itkidara getirmiştir. Sosyalizm bir antitez olarak dünyaya gelebilmek için, önce Kapitalizmin doğması gerekmiştir.

Önce Kapitalizm, ondan sonra Sosyalizm gelişimi, günümüzdeki geri ülkeler için şart sayılamaz. Netekim, bir ülke içinde, kapitalist ilişkilerin henüz girmemiş bulunduğu sektörler varken, o ülkeye egemen düzen kapitalizm ise, sosyalizm iktidara çıkabilmiştir. Bütün ülke ekonomisinin ve sınıf münasebetlerinin önce kapitalist olması beklenmemiştir. Yeryüzünün bir tek ülke kadar kilitlidüğü günlerde, kimi ülkelerin, ayrıca kapitalizm gelişmesini beklemeksizin sosyalizme geçmeleri mümkün olmuştur. Yalnız Tarihte, önce modern kapitalizm gelmiştir. Kapitalizmin girmediği ülkede sosyalizm başlamamıştır.

Yeryüzünde Kapitalizmin ilk iktidara geldiği toprak İngiltere olduğu için, Sosyalizm sözcüğünü ve kavramını ilk bulan adam, büyük İngiliz ütopisti (hayalci sosyalisti) Robert Owen olmuştur. Owen, 1920 yıllarında "AKILLICA TOPLUM DÜZENİ" dediği şeye "SOSYALİSM" adını koymuştu. Ondan sonra, Fransanın en büyük ÜTOPİST'i Saint - Simon'a öğrenci olanlar içinde en namuslu kalanlar "PRODUCTEUR" (Üretmen) adıyla çıkardıkları dergide "SOSYALİZM" deyimini yaydılar.

Sosyalizmin SÖZÜ bu.

B) SOSYALİZMİN ÖZÜ

Sosyalizmin özünü anlamak için Dünyada, Türkiyede ve Bilimde doğuşuna kısaca değmeliyiz.

1 — Dünyada Sosyalizm: Kapitalizmin ürünü.

Tarihte, Medeniyetle birlikte sonsuz devrimler oldu. Sınıf çekişmeleri sosyal bir devrime ulaşamadığı için medeniyetlerin çöküşleriyle sonuçlandı. Bu çöküşlere TARİHSEL DEVRİMLER adı verilebilir. Ancak Kapitalizm doğduğu zaman, derebeğiliği aşındırarak en sonunda devirince, medeniyet yıkılmadı, iktidara burjuvazi geçti. Bu değişikliğe SOSYAL DEVRİM denildi. Tarihsel Devrimde Toplum yıkılıyordu, Sosyal devrimde yalnız bir sınıfın tehakkümü yıkılıyordu, Toplum daha başarıyla yoluna devam ediyordu.

İnsanlık ölçüsünde bambaşka bir gelişme sağlıyan Sosyal Devrimin muştulayıcıları burjuva devrimcileri oldu. Bir Sosyal Devrim teorisi olan Sosyalizm de ister istemez burjuva devrimcilerinin attıkları temellere dayandı. Engels der ki:

"Teorik biçimi ile sosyalizm, başlangıçlarında 18 inci Yüzyıldaki büyük Ansiklopedistlerce temelleri atılmış bulunan prensiplerin, daha mantıklı bir sonuca vradırılmak istenen daha ileriye götürülmüş sürekliliğidir." (E —.: Anti - Dühring, c. I, Felsefe, s. I)

Demek Sosyalizmin davranışı ve düşüncesi, Tarihte burjuvazinin icat ettiği SOSYAL DEVRİM pratiği ve teorisidir. Kapitalistler, kendi çağları için insanlığa ilerleme getirmiş Sosyal Devrimi, sonradan kötülemeleri ve Sosyalizme düşman kesilmeleri, çıktıkları kabuğu beğenmemeleri dir; Kapitalizmin kendi kendisine sövmesidir. medeniyeti Antika çağlardaki gibi batırmak istiyen intihar felsefesidir. Sosyalizmin Tarihsel anlamı bu denli önemlidir.

Onun için, bulduğu her doğruyu korku veya çıkar kaygısı ile gizlemiye kalkışmıyan her burjuva düşünürü, sosyalizmin kaçınılmazlığını görmezlikten gelemez. Bilimsel Sosyalizmin kurucuları Marx - Engels'in birer burjuva çocuğu oluşları, o bakımdan hiç şaşılacak şey değildir. Sosyal Devrimciliğin burjuvaziden İşçi Sınıfına geçtiği bir çağda, her ayık ve namuslu düşünür. sosyalizmden başka çıkar yol bulamaz. Artık dünyanın her yerinde, kendi beynine güvenci olan, doğru düşünmiye saygı duyan nasırlaşmamış her burjuva gencinin, derebeğileşmediği ve satılmadığı ölçüde sosyalist oluşu bundandır.

2 — Türkiyede Milliyetçilik: Sosyalizmdir.

(Devamı gelecek sayıda)

İŞÇİ SINIFI

TÜRKİYE SOSYALİST SENDİKACILIK TARİHİNDE İLK ADIM :

14 Ocak 1967

CEMAL AKIN
Türkiye - İş Sendikası Genel Başkanı

14 Ocak 1967 günü Türk işçi hareketinin en önemli günlerinden birisi olarak tarihe geçecektir.

O gün, Türk işçi hareketini uluslararası sömürücülüğe peşkeş çekerek; emekçi kitlemizin kaderini yaban ellere satan Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu "TÜRK - İŞ", Türk işçisinden ilk şamarı yemiştir.

O gün, TÜRK - İŞ'in içinde ve dışında biz 17 işçi sendikası İstanbul'da Lâstik - İş Sendikası salonunda toplanarak, sınıfımızın gerçek kurtuluşu yolunda elele verdik; iç ve dış sömürücülüğe karşı birleştik ve TÜRK - İŞ'in Amerikan uyduluğu, hükûmetlerle pazarlık haline getirdiği satılmış tutumuna karşı birleştik.

Türkiye'nin dört bucağından aynı inançla gelerek toplandığımız 1 Ocak 1967 günü, Türkiye'nin her bakımdan tam bağımsızlığı özgürlüğü ve mutluluğu için yola çıktık. Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu adı ile, "D. İ. S. K." İşçi Konfederasyonunu fiilen kurduk. Bu kuruluşla başladığımız demokratik halk mücadelesinde, "zaferemiz, Türkiye emekçi halkının zaferi olacaktır."

Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (D. İ. S. K.)i kuran 17 sendikadan büyük çoğunluğu, sosyalist işçi hareketinde; Türkiye emekçisine öncülük etmişlerdir. İşçi sınıfımızın tarih içinde yer. D. İ. S. K'i kurmak ve işçi hareketimizin devrimcilik tapusunu almak olmuştur. Bu tapu, Türkiye halkının kaderini yabancılara üç-beş kuruşluk çıkarları için satan komprodorların, köylünün canını çıkaran toprak ağalarının, emekçi kitlenin emeklerini sömüren soyguncuların ellerindeki sahte tapuların hesabını soracak ve sosyalist işçi hareketini tüm olarak kapsamına alacaktır.

Eylemlerimizle sınıf mücadelemizdeki yerinizi almış olan biz devrimci işçi sendikaları;

Türkiye Maden - İş, Türkiye Lâstik - İş, Türkiye Basın - İş, Türkiye Kimya - İş, Ankara Basın - İş, Türkiye Gıda - İş, YİS, Yapı - İş, Bank - İş, Petkim — İş, İstanbul Tekstil, Pancar - İş, Topraksuköytar - İş, Deniz - İş, Taşıt - İş, Zonguldak Maden - İş, Türkiye - İş.

Sendikaları olarak, halktan ve haktan yana olanlara 150 bin Türk işçisi adına merhaba deriz...

Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu D. İ. S. K; bütün devrimci işçileri ve sendikalarıyla birlikte, seve seve bağrına basacağı emekten yana olanları ve bütün Atatürkçü aydınları "Anayasayı eksiksiz uygulama savaşı"nda göreve çağırır...

Bizden size ve bütün dünya emekçilerine selâm!...

Kızıl bekçiler ve Sovyetler

(Baştarafı sah. 3 de)

deniyet içinde kendi modelini buldu demek yerinde olmaz. Mao tamamiyle yeni bir Çin dünyasının ve ideolojisinin bağımsız yaratıcısıdır." Lin Piao'ya göre, Mao'nun uzun karyeri boyunca gösterdiği başarılar üç büyük başlık altında derlenebilir: 1. Kendi kendimiz den başka kimseye bel bağlamıyalım; 2. Ordu ile milleti tek vücut yapalım; 3. Devrimin manivelâsını köylerde bulalım."

Çinliler hiç bir vakit unutmak nedir bilmezler. "Figaro" gazetesinde James de Caquet yüzlerce benzeri bilinen şöyle bir olayı anıyor: "kurtarılan" bir köyün ahalisi katolik misyonuna 142628999 yuanlık bir fatura sunar; bu para 45 yıl önce Boxers'lere karşı sefer açan Avrupalı askerlerin kesmiş oldukları beş armut ağacının hesabı idi. Çin kendisini; 19 uncu yüzyılda ak dünyaca yapılmış hakaretlerin, muazzam mürekkep fâiziyle birlikte alacaklısı sayıyor.

Fransız Komünist Partisinin organı olan "Humanite" gazetesi yazdığı 6 makale ile Kızıl Çin'i kınıyor. Neden? Mao Tse Tung'un kişiliği tanrılaştırılıyormuş.

Yabancı Avrupalı: "Çin'de, soğumuş demirdense, aşırıca kızgın demiri tercih ediyorlar" kanısında. Tercümanı ona şu karşılığı veriyor: "Siz Çinli değilsiniz. Anlıyamazsınız. Bilirsiniz ki, Devrim, ibriç masasında centilmen tartışması değildir."

TARİHSEL MADDECİLİK YAYINLARI
(Dr. Hikmet Kıvılcımlı)
Türkiyede Kapitalizm. 750 Kr.
Tarih, Devrim - Sosyalizm 1000 Kr.
İlkel Sosyalizmden kapitalizme İlk Geçiş: İngiltere 400 Kr.
İkinci Kuvvayı Milliyeciliğimiz, 250 Kr.
I ve II. Kuvvayı Milliyeciliğimiz 400 Kr.
Karl Marksın Özel Dünyası 1000 Kr.
TİP'e Teklif
Uyarmak için Uyanmalı
Uyanmak için Uyarmalı 250 Kr.
Fatih ve Medeniyet 200 Kr.
Siyasetimiz, 200 Kr.
Soğan Ekmek Kongresi 200 Kr.
(Suat Şükrü Kundakçı)
Anayasa Teklifi 200 Kr.
(Sadık Göksu)
Türkçenin Üreme Yolları ve "Dil Devrimciliğimiz" 250 Kr.
P.K. 354 İSTANBUL
Telefon : 27 02 33

Dr. Kıvılcımlı ile konuşma

(Baştarafı sah. 1 de)

4. SORU — Bay Çetin'in BİLİM tezi şu satırlarında toplanıyor: "Hem Anayasamız, hem sermaye birikimi sağlamadan uygulanmasına geçilen demokratik düzen sosyalizme açıktır. Bütün iktisadî ve sosyal analizler bunu göstermektedir. Bu gidişi geriye ve faşizme dönerek durdurmak ise artık zordur. Çok daha büyük atılışlara zemin hazırlar. Bunu komprador burjuvazi Amerikanın zorlamalarına rağmen kolay gözo alamaz."

4. KARŞILIK — Biz Çetin bey kadar, iyimserliğini de severiz. Tecrübemiz, doğruyu acı da olsa daha çok sevmemizi ve söylememizi emrediyor.

a) Burjuvazi göze alamaz" tezi, burjuvazi müsaade eder tezinin yüzeyidir. Bu tezin içi ve dışı, Çetin beyden çok TİP liderlerinin sarıldıkları can kurtaran simitidir: Burjuvazi "göze alamaz" ise, polis "göz yumar" ise, Millet Amerikalılara "göz büzer" ise.. Türkiye'de sosyalizm kurulur, felsefesidir bu. Yanlıştır. Şunun bunun müsamahasına değil, halkın içten gelme desteğine dayanmalıdır. "Uyarmak için Uyanmalı" kitabımız halkın dayanak olması için tutulacak pratik yollar teklif ediyordu. Teklifin bir tek maddesi ele alınmadı. Susuş konspirasyonu ve YÖN'ün bile "UTANILACAK" bulduğu küçükburjuva dedikoduları yapıldı.

b) Kâr kokusunu alan burjuvazinin birgün beylik beyliktir, deyip "göze alınmıyacağı zor" olamaz. Musolini ve Hitler "Sosyalist" idiler; ölümü göze aldılar faşizm "zor" undan cayamadılar. Rahmetli Menderes. Yassıadaya gidinciyedeğin "Yukarıdan İhtilâl". "Vatan Cephesi" dedi durdu. Şimdi Bay Demirel bazokalı polisin "Direnme hakkını" Anayasaya sığdırabiliyor... Cetin bey faşizme gidilirse "daha büyük atılışlar" olacağını müjdeliyor. 27 Mayıs ne idi? "Büyük atılış". Ondan "daha büyük atılış".. kehanet değilse, "Kapalı odada ihtilâl rüyası" olur. Hani ya Sosyalist rüya görmezdi? Ruhhekimliğinde yalnız zır deliler rüya görmezler.

c) İdeolojik tez'e gelelim. Hangi "iktisadi ve sosyal analiz", Türkiyede "Sermaye birikimi sağlamadan demokratik düzenin" uygulandığını "göstermektedir"? anlatılmıyor. Biz bir analiz biliyoruz: "Türkiye'de Kapitalizmin gelişimi". O "eser"e göre, Türkiyede İstibdat ta, Hürriyet te, Cumhuriyet te ancak ve yalnız "Sermaye birikimi" sağlamıştır.

Onun için mi, TİP ABA'cıları "Uyarmak için Uyanmalı" ve "Türkiyede kapitalizm" gibi kitapları eline alan TİP üyelerini partiden koğuyorlar?

5. SORU — Bay Çetin Altan diyor ki: "Sosyalist misiniz? Önce işbölümündeki yerinizi tayin edeceksiniz.. Ya, sosyalist teorilerine yöneleceksiniz ve mutlaka eser vereceksiniz, ya halka ineceksiniz ya halk lideri yetiştireceksiniz." Bu da mı yanlış?

5. KARŞILIK — Burada Çetin beyin büsbütün özrü kabahatinden büyük. Sosyalisti bu acaip ikiye bölüş. TİP'ten 30 küsur yıl önce sosyalizm kalpazanlığı "Nasyonal Sosyalizm" yapan Kadrocu Şevket Süreyya tipinin "ideologluk" taşlayışını harfi harfine tekrarlayıp insanı zorla gülümsetiyor. Burjuva düzeninin en sinsi başarısı, bildiğimiz gibi, teori ile pratiği, düşünce ile davranışı, bilimle emeği birbirinden ayırıp insanı ortasından kasap satırı ile parçalamak, böylelikle Düşünceyi de, Davranışı da yozlaştırmak olmuştur. Sosyalizmin ise en son amacı bu parçalanışı ve kendi kendine "yadlanışı" kaldırıp, insanı tümüyle bütünlemektir. Sosyalist Çetin bey, o burjuva işbölümü oyununa gelmiş. Lâboratuvara girmeden mucit, Kutba varmadan Kâşif olacak.

O açıdan, TİP liderlerinin çapraşıklıkları anlaşılıyor. Bir yanda: "Halksız Sosyalizm olmaz" diyecekler, ötede fakir Türkiye halkına inme yolunu gösterme teşebbüslerini boğacaklar. Bir yanda "Halk bir nutuk deyimi değildir" diye yazacaklar, ötede: ya teori, ya halk.. yoksa sosyalist değilsin! zılgıdını cekecekler. Bu kanılarında "samimi" oldukları ölçüde, eskilerin derileri, kemikleri pahasına edindikleri teorik "Eser" leri, polis toplamasa bile, TİP ABA'cıları kebecileri yasaklıyacaklar. Sonra dönüp Davûd aleyhisselâmın mezâmiri stilinde: "Ve mutlaka eser vereceksiniz" diyecekler. Ve istedikleri gibi "Sosyalist teorilerine yönelmiş" profesör konferanslarında üyelerin seyrelip uyukladıklarından. işçi sınıfının Türkiyede "yokluğu" yahut ilgisizliği sonucunu çıkaracaklar. "Halk lideri yetiştirmek" ten düşünmiye vakit bulamıyan liderler, sırf "Sosyalist teoriye yönelmiş" yarım formalık o "eşsiz örneksiz" Konferans yayınları birer liraya satılamadı diye saçlarını başlarını yolacaklar.

Dostlar! — Çetin bey gibi konuşalım, — "Burada bir boşluk var!" Sosyalist gazetemiz o bomboşluğu doldurmıya çalışacaktır.

6. SORU — Bay Çetin: "Kıskançlık ihtiraslarının topuk tepinmeleri", "Bencil İhtiraslar tehlikesi" görüyor eleştirmelerde?

6. KARŞILIK — Artık o kadarı mahalle dudularının "uzmanlığına" girer. Bizim bildiğimiz: "İhtirası" bulunmıyan kişiler, mezarlıkta yatanlardır. Mesele "İhtiras" ın, hangi sınıf, zümre ve tabaka eğilimini taşıdığındadır. Eski "BÂBIÂLİ" yeni "ANKARA CADDESİ" sosyalistlerinden ve bütün "YENİ MEHMED AĞA" lardan sosyal bilim olgunluğu beklemek, onlara bel bağlıyanların da hakkıdır. İnsanlar prensiplerinde "KISKANÇ" davranmayıp ta boynuzlu mu olacaklardı TİP ABA'cılarına göre?

Baş Yazar: Dr. Hikmet KIVILCIMLI — Sahibi ve Yazı İşlerini fiilen İdare eden: Suat Şükrü Kundakçı — Şimdilik 15 günde bir çıkar siyasî gazete — YIL: 1 - SAYI: 1 — 20.1.1967 — FİATI 50 KURUŞ — Yazışma Adresi: P.K. 354 İSTANBUL — Basıldığı Yer: Seri İş Matbaası - Sirkeci Ankara Cad No. 107 İST.

Abone	Türkiyede	Dışarda
Yıllık	12	24
6 Aylığı	6	12

İlân Özel Tarifeye göre

İÇ YORUM

CHP nin yolundan çıkan C.H.P. büyük burjuva partiliğinden, küçük burjuva partiliğine

CHP, ötenberi Birinci Kuvayımilliyecilik zaferinin ekmeğini yemekle geçiniyordu. Ekmek, DP Hacıağa - Bezirgânları tekelinde AP nin eline geçti. Artık her dört yılda bir öne sürülen adayları seçtirip Mecliste rahatça istenilen kanunları çıkartmakla geçinilip gidilemiyor.

Eski CHP bir parti değil, bir Babil Kulesiydi. Kule bir ttapınaktı. Tapınakta bir Tanrı, bir Baş rahip vardı. Tanrı, Mustafa Kemâldi, Başrahip de İsmet İnönü. Tanrıyı Tapınaktan çaldılar. Şimdi yalnız CHP değil, her parti Atatürkçü. CHP de bir Başrahip kaldı: İnönü Paşa.

Tanrısı elinden gitmiş CHP Tapınağı, herkesin ayrı dil konuştuğu bir yerdi. Ecevit şöyle anlatıyor:

"CHP içinde her yönden insan vardı. Köy Enstitüleri ni kuran Yücel de, onları kaldıran Sirer de.. Liberal Ticaret Bakanı Behçet Uz da, Sosyalist Cemil Sait Barlas da, Petrol konusunda zıt tutumu olan F. Çelikbaş da, İ. Topaloğlu da. Atatürkçü, devrimci, altıoklu, CHP liydi. Biz oklarımızı, kimimiz sağa, kimimiz sola, kimimiz de havaya atardık. Bazılarımız ise bunları tirkeşinde paslandırırdı. "(Ege söylevi.)

CHP — Babil Kulesinin hazinelerini aşıran iri Tefeci - Bezirgânlar, yüklerini DP - AP ye aktarınca, Tapınağa sadık Başrahip İnönü ile derdimend irili ufaklı Müritler, başlarının çaresine düştüler. Madem ki Allahları göğe uçmuştu, şu kara yerdeki kullarla anlaşmalıydılar. Kullar; Tefeci - Bezirgân karması Finans Kapitalin işletip sömürdüğü küçük üretmeler ile, dayandıkları Devletçilik duvarının Amerikan markalı füzelere üs yapıldıkça sallandığını duyan, "Nüfus -u Devlet" dedikleri memur Kapı kulları idi. Kapıkulları; Devletçiliği, Sosyalizm yönünde yorumlara doğru kayıyorlardı. Onlar da elden giderse, Tanrısını yitiren CHP, kulsuz da kalacaktı.

Tehlikeyi gene sınangalı Başrahip sezdi. Müritler kongrede Ortanın Soluna inandılar. Eski çarık - kaval - eşek yerine Ecevit; Üretmenden 15 kuruşa alınıp Tüketmene 85 kuruşa satılan PATETES'i, Oral; Kıbrısı bombalamaya gidecek uçaklara yabancı Petrol şirketinin, 2 milyon lira tazminatı da göze alarak, vermediği JET BENZİNİ'ni, Boğazları Panama Kanalı gibi kullanmak isteyen Amerikanın PRATT atom gemisini ve hiçe sayılmış MİLLİ EGEMENLİĞİMİZİ ve BARAJI, Yurdoğlu - çiftleştirilecek İNEKLERİ, Erten; "Topaloğlu Piyasası"nda köylüyü yakan TÜTÜNÜ ele aldılar.

Ekipler doğuya, Güneye gitmek üzere Ege'den başladılar. II. İlce, bucak, köy bırakmacasına "anlamak isteyenlerin ayaklarına kadar gittiler". Nikâh salonlarında, memurlar, yargıçlar, subaylar, generaller, iş adamları ev kadınları hıncahınç iken,, "CHP'nin (Şimdiyedek boş düşürdüğü) halkla nikâhlanması" törenini yaptılar. "Paralo yepyeni ve şaşırtıcı coşkunluk yaratmıştı" "İnanılmaz bir hararetle alkışlandılar." deniliyor. Mehmed ali Bey ekibi. İşçiye - Köylüye inelim diyenlere karşı nutuk atıp 100 temiz işçi Partili delege içinde, esnafça kulis "zafer"leri mayalarken. kırk yıllık Yani, Kâni oluyor. CHP Kapıkulları. küçük üretmenle kaynaşıyor.

Bu ne hareketidir? Ecevit şöyle söylüyor: "Komünist olduğumuzu yazıyorlardı sağımızdakiler, aşırı solda bulunanlar ise bize "Sağcılar", Burjuva Partisi" "Kapitalistler" diye hücum ediyorlardı. Biz aşırı sol değiliz, biz sağda değiliz. Ne komünistiz, ne Burjuva ne Kapitalist. Ortanın Solundaki Parti, halkın, sade vatnadaşın, toplumun yararını ve çıkarını bir sınıfın veya bir zümrenin yararından, çıkarından üstün tutan siyasî teşekküldür.

Burada söyleyene değil, söylenene bakmak gerek. Söyleten, 1954 yılından beri bayrağını açmış olan İKİNCİ Kuvayımilliyecilik'tir. Kapitalist sınıfı inkâr edip Komünist olmaya nkişilere, bilim dilinde KÜÇÜK BURJUVA denir. Bütün dileğimiz, CHP'nin sonunadek Küçükubrjuva Kurtuluşu davasında samimî kalması, CHP'de Meclis Gurubu gibi, kilit noktalarında pusuya yatmış Büyük Burjuvaların; ilk fırsatta Başrahip Paşayı, yeniden sağa, "sade vatandaşlardan" uzağa sürükleyememeleridir.

"TEHLİKE ÇANLARI" KİMİN İÇİN ÇALIYOR?

DP'nin Yoluna Giren AP

Kasım ayı kuzey havasıyla geldi. Tombul başbakan AP İzmir kongresinde lokum yer gibi, "Silâhlandırılmış Hür Teşebbüs Sahipleri"ni Haçlılar seferine çağırdı. Çağrı hemen iki yankı verdi:

1. TMTF'nin (AP emrinde olmıyan gençliğin) Adapazarı kongresi basıldı. Basanlar, "AP Gençlik Kolları"dır. AP Kolları Ankara Güneş sinemasında kavgalı bir kongre yaptı. "Burada işimizi bitirdikten sonra Adapazarına, Federasyon Kongresine gideceğiz" dendi. Bu "Hür teşebbüs"çüler, bindirilmiş silâhlı ekipler halinde, pazartesi sabahı TMTF Kongresini bastı. Basanların başında, evvelce TMTF'nin İstanbul merkezini basan ve çantasında Hitlerin "Kavgam" eseri çıkan Atillâ Kılıçoğlu vardı. Ne var ki, ağır yaralılar çoğalınca polis suçluları karakola götürmek zorunda kaldı. AP Kolları bu yol karakola bastılar, cam çerçeve komayıp kırdılar. AP G. Kolları Genel Başkanı Atillâ Akman Komisere saldırırken şöyle bağırdı:

"— Beni ne hakla burada tutuyorsunuz? Ben milliyetçi ve AP'liyim!" ve polisten telefonu İçişleri Bakanı F. Sükan'a bağlamasını istedi.

Gerçi, suçluların adını soranlara polis Müdürü Ş. Balcı:

"— Kimse kimseden davacı değil ki, isim verelim!" diye örtbas etti. Ama bu Başbakandan ilham almış danışıklı döğüş, AP'nin bindiği dalı, polisi basmak olmamış mıydı?

2. TEKNİKERLER; AP'nin sağ kolu MTTB ile işbirliği yapıyordu. Sokağa çıkardığı pankartta, "Süleyman bacanak: Halimiz nolacak? yazılıydı. Tophanede "Bacanağın" polisiyle Meydan Savaşı oldu. Teknikum Talebe Cemiyeti Başkanı Faik Akdil şunları okudu:

"Bir memlekette emperyalistlerin uşaklığını yapan bir iktidar"... "Örgütlenmiş Burjuva sınıfı" olan mühendisler... "İktidar sahipleri hiç şaşırmasınlar! Zira bu gidişin akıbeti ancak tarihteki örnekler gibi olabilir."

Söyleten AP. Ama söyleyene bak!... Ve en yakın tarih, 27 Mayıs değil mi?

Bu manzara karşısında CHP dergisi şunu yazıyor: "İşler zıvanasından çıktığı gün, biri kalkar, Demirel Hükûmetine dokunur. Bu dokunuş olunca da "Özel Sektörün kuvvetleri "Demirel Hükûmetini kurtaramaz. Kurtarmak için küçük parmağını kaldırmaz."

DP için 27 Mayısta da öyle olmuştu.

Onun için B. Demirel'in ağzından Mehmetali Aybar Beyin kullandığı. "TEHLİKE" sözcüğü düşmüyor: "Tehlike çanları... Tehlike rüzgârları" gibi... Tıpkı TİP kongresi gibi AP kongresine de koyu Kulis oyunlarından başka hiçbir yeni düşünce sokulmuyor. Bir tek fark var: TİP uleması, hayalhanelerinde, "Modern din adamları yetiştirecek kurslar" açarken, AP'nin eski Farmason Demirelci Bakanları, "Genel İdare Kurulundan Hacıları, hocaları temizliyeceğiz" diyebiliyorlardı. Kongre de bu dediğini yaptı. Bu hal, Bezirgân partilerin nasıl gizli bir tek merkezti. Bu hal, Bebirgân partilerin nasıl gizli bir tek merkezden" güdüldüklerini bir kez daha ispatlıyor.

— SOSYALİST —

OTOKRİTİK

Düşünce ve davranış

Orhan MÜSTECAPLIOĞLU

Bilimsel sosyalizmin temel ilkelerinden biri; düşünce ile davranışın birlikte yürümesidir. Marx'ın eserleri ve yaşayışı bunun en aydınlık örneğidir. Engels; "Marxizm doğma değil, davranış için bir yol göstericidir" der. Marxizm'in en büyük geliştiricisi; "İnkılâpçı düşünce, inkilâpçı davranış ile birleşmedikçe, Marxizm değil, oportünizm olur." demiştir. Ziya paşanın; "Ayinesi iştir kişinin, lâfa bakılmaz" mısraı da bunları doğrular.

Yukarıda sıraladığımız sözler, Bilimsel sosyalizmi bilen ve ona inanan kişiler için yeni ve yabancı değildir. Fakat yurdumuzdaki sosyalist aydınların düşünce ve davranışları arasındaki uygunsuzluğu yererken ve nedenleri üzerinde dururken bunları bir daha tekrarlamakta fayda gördük. Yurdumuzdaki inkilâpçı aydın çevrelerin en büyük noksanı, düşünce ile davranış arasındaki beraberliğe gereken önemi vermemeleridir.

Birkaç yıldır yurdumuz sosyalist alanda yayın furyasına uğradı. Birçok yayınevleri bilim ve edebiyat dallarında önemli sayıda çeviri ve telif, kitaplar yayınladılar, dergiler, gazeteler çıkarıldı, nutuklar, konferanslar verildi. Bu yayınlardan bazıları; sosyalist çevrelerden de ticaret dahalarının doğabileceğini belirten ve din bezirgânlarının hediyelik kitaplarına taş çıkartan cinsten ise de, diğer büyük kısmını iyi niyet eseri saymak gerekir.

Henüz yeterli olmamakla beraber yurdumuz sosyalist düşünce alanında olumlu bir çalışma dönemine girmiştir. Bunu kabul etmek zorundayız. Fakat, davranış alanında ne durumdayız? Asıl mesele işte buradadır.

Bizim inkilâpçı aydınlarımızın birçoğu, oldum olası, sosyalist anlamda davranışın ne olduğunu bir türlü anlıyamamışlardır. Gazetelerde ve dergilerde birkaç makale ve fıkra yazmayı davranış sayanlardan tutun da, bir yayınevi kurup "hem ticaret, hem ziyaret" benzerinden kitaplar yayınlamak yoluyla inkilâpçı aydınlık grevini başardığını sananlara," havanda lâf dövmek"ten öte sayılmaması gereken millet meclisinde nutuk atmayı antiemperyalist davranış örneği gösterenlere bol-bol rastlamaktayız.

Beri yanda sosyalist anlamdaki davranışın en güzel örneklerinden biri olan Zonguldak grevi ve olayları, İzmirdeki işçi yürüyüşü, Kavel, Paşabahçe ve diğer birçok grevler, pancar motor hareketi ve en son Batman boru hattı grev'i ve olayları sırasında, inkilâpçı aydınlarımızın ve kuruluşlarımızın tutumları ne olmuştur, hepimiz biliyoruz.

Türkiye İşçi sınıfının tek kurtarıcı partisi olduğunu iddia eden ve görevi, inkılâpçı düşünceyi, inkılâpçı davranış haline getirmek olması gereken TİP'in durumu da bu bakımdan yürekler acısıdır.

Milletvekili seçimleri sırasında her türlü rizikoyu gövülmeyi, hattâ kendi iddialarına göre öldürülmeyi göze alarak mücadele eden, Türkiye İşçi Partisi yöneticileri, İşçi sınıfının davranışları sırasında, her nedense bu cesaretin en küçük bir örneğini bile gösterememiştir. Herhalde Milletvekili olmak, kendi sosyalist anlayışları bakımından, işçi sınıfının davranışlarına sahip çıkmaktan ve ona yol göstermekten daha önemlidir. Fakat bu en önemli saydıkları milletvekili seçimleri de, TİP yöneticilerinin düşünce ve davranışları arasındaki uygunsuzluğu belirten bir örnek olmuştur.

Tip, "Nasırlı eller meclise" sloganı etrafında seçim kampanyasını organize etmiştir. TİP'in düşüncesi nasırlı elleri meclise sokmaktır. "Nasırlı eller" üretimin içinden çıkan kol işçileridir. TİP'in Millet Meclisindeki 15 milletvekilinin ekonomik ve sosyal durumlarını incelersek gerçek üretimin içinden çıkan ve "Nasırlı eller" deyimine hak kazanan tek bir kişi olmadığı meydana çıkar. Bu düpedüz oportünizmdir.

(Devamı gelecek sayıda)

ŞEYH BEDRETTİN

Dr. Hikmet Kıvılcımlı

Kadı israiloğl Sımavnalı Şeyh Bedreddin

"Olup Mansur, bu yolda verdi bâşın
"Hüdâ aşkında hiç çatmâdı kaaşın
"Münafıklar atarlar tain taaşın
"Bizim mürşidimiz Şeyh Bedreddindir."
(Menâkıb, s. 138)
Molla Hafız Halil
(Şeyh Bedreddinin torunu

BEDREDDİN-HUS-İBNİ HALDUN

Simavnalı Şeyh Bedreddin Mahmud Rumî (1359 1420), yalnız Türkiye Devrim tarihinin değil, bütün insanlık için Sosyal Devrim tarihinin en ilgi çekici büyük kahramanıdır. Şeyhin zamanınadek Medeniyetler, dıştan gelme barbar akınlarının Tarihsel Devrimi ile yıkılırlardı. Şeyhin zamanındaki Aksak Timur akını o çeşit dıştan yıkıcı Tarihsel Devrimlerin en sonuncusuydu. Sosyal Devrim imkânsız olduğu için Muazzam bir medeniyetin yıkılışı antika destanlarda "Tufan", Dinlerde "Kıyamet" adını alıyordu. Şeyh Bedrettin bu şuursuz medeniyet yıkılışları yerine, insanlığın biricik ve sürekli gelişimini sağlıyacak şuurlu devrimi, başka deyimle: Tarihsel Devrim yerine Sosyal Devrimi geçiren en şuurlu ve en orijinal büyük devrimcidir. O bakımdan, Sosyal Dev..in ler çağı demek olan Modern Çağın ilk en önemli müjdecisidir.

Şeyh Bedreddin, kendi çağdaşları sayılabilecek olan İslâm Medeniyetinin Aristotalisi İbni Haldun (1332 - 1406) den de, Batı dünyasında Wiclef'ten sonra ilk din reformcusu çek papası Zean Hus'ten de önemli kişidir. Gerçi İbni Haldun: Aksak timur gibi uykuda gezer "Cihangir"lere metelik vermiyecek değer de moral taşır. Aynı metelik vermeyişi Şeyhte de buluruz. İbni Haldun Toplum ve Tarih kanunlarını Marks - Engels'lere müjdeci olurca izlemiştir. Bu dahiyane buluşları, yaşadığı büyük pratik olaylardan sezmiştir. Ama, bulduğu prensipleri, içinde yaşadığı tarihsel ve sosyal şartlar yüzünden, pratiğe uygulamayı düşünememiştir. Şeyh Sedrettin, teori ile pratiği en canlı, en insancıl yükseklikte sosyal sentezine ulaştırmıştır.

Jean Hus (1369 - 1415) yalnız hristiyanlar için İsa dininde reformu öngörmekle yetindi. Şeyh müslüman, hristiyan, yahudi ayırdı yapmadı, bütün din ve ulus sınırlarının izafiliğini göstererek, her türlü insan ayrılıklarını "İbtâl" etti. Tümüyle insanlığı yücelten bir kurtarıcı Humanitarisme yarattı. Batıda ünlü "Reform" hareketi: zengin papasların mülklerini müsedere etmekle kaldı. Bunun sonucu Almanyada büyük derebeğilerin, Fransa ve İngilterede işveren burjuvaların ekmeklerine yağ sürdü. Şeyh, öyle dar bencil sınıf ve sınır çerçevelerinden üstün uluslar arası sosyalizmin gözünü budaktan esirgemez ülkücüsü

GENÇLİK

27 MAYIS KUŞAĞI

KASIM YILMAZER

Yeni bir kuşak doğdu, öğrenmek istiyor. Herşeyi: dünü, bugünü, yarını, iyiyi, kötüyü, ortayı, nasılsalar öylece, oldukları gibi öğrenmek istiyor. Bu "Yeni Kuşak"ın, eski parlak aydın kuşaklardan ayırdı var. Çoğu, Anadolunun köy ve kasabalarının geri bucaklarından, yahut büyük şehirlerde boğulurca yaşatılan, işletilip sömürülen kalabalıklarından geliyor. Yüzde doksanı halk çocukları. Yüksek öğretimliler yaşayışlarında teoriyi, işçiler teoride yaşayışlarını arayıp buluşmak ve millet alınyazısını daha iyiye değiştirmek istiyorlar.

Hayatı değiştirebilmek için, önce herşeyi BİLMEK, sonra o bilince dayanarak DAVRANMAK istiyorlar. Osmanlı ozanı: "Bir hakikat kalmasın Rabbim şu âlemde nihan" demiş. Yeni Kuşak" Her doğru açıklansın" demekle kalmıyor. O dediğini yapabilecek cesareti de kendisinde buluyor. Kız, oğlan, kadın, erkek, yaşlı, genç, asker sivil, bütün o erken uyanmış Yeni Kuşak insanlarımız ne kendilerinden korkuyorlar, ne de başkalarından... "Sağ" idi, "Orta" idi, "Ortanın Sağı", "Ortanın Solu" idi, "Faşizm" di, "Sosyalizm" di, "Komünizm" di... korkuluk tanımıyor. Anlamak, bilmek, öğrenmek için yanıp tutuşuyor. Bir günde kazanamadığı para ile bir kitap satın alıyor, bir ayda kazanamadığı ile bir örgüt destekliyor, bir parti kuruyor. Her yere el atıyor...

Kimsenin kuru, yahut yaş sözüne ve gözünün yaşına bakmıyor. Gözleri içtenlikle zekâ ışıldıyor. Yüreğinde kimseyi kırmak istemiyen insancıl tutkunluk pırıldıyor. Davranışıyla putları kırıp, dağları deviriyor. Dünyamıza yeni ayak basmış gürbüz çocuğun temiz iyimserliği inançlaşmış kafasında. Hiç ama, hiç kimseden ürkmeksizin, olayların özüne dalıyor. Geleneksel katı kabuğu yırtıp kaldırıyor, alt derinlikleri yokluyor. İşliyen tütün siyasal ve sosyal makinelerin iç yaylarını, zenbereklerini, çarklarını, en ufak çivilerine dek söküp aydınlığa çıkarıyor. "Tutma, bozacaksın!" çığlıklarına aldırmıyor. Dokunulmazlıkları, Totemleri, Tabu'ları yakalayıp yakalayıp, nedenleri açısından kurcalıyor, tartıyor, değerlendiriyor.

Padişah düzeni zındandı. duvarları yoklamak bile suçtu. Kapalı Paşa düzeni bir harman oldu. Başı dönmesin diye beygirin iki gözünün dış yanına birer kapak kondu. "İleri, Marş!" denildi. Muhayyel bir noktaya dikilmis aynı kazığın çevresinde dolaşılarak yerinde sayıldı... Yeni Kuşak, karanlık zındanı da, aydınlıktaki gözbağlı harman beygirliğini de beğenmiyor. Açık düşünceli ve hür davranışlı gerçek demokrasi düzeni istiyor.

Yeni Kuşak, Türkiyenin sâhiden dünyaya açılmış, güneşe çıkmış gençliğidir. Ona artık, ne Padişah nesli, ne Paşa Kuşağı diyemeyiz. Dünkü, evelisi günkü insanlarımızdan apayrı olmıya başlıyan gençliğimize 27 MAYIS KUŞAĞI diyebiliriz. Ve 27 MAYISIN ölmezliği bu sıçramadadır.

Alamanya Alamanya

Halil Boz'un cevabı:

A — "Bir seneden fazla kaldım Almanya'da. Umduğum kadar para biriktiremedim. Çalıştığım zamanlar da, bizim biradere bir kaç bin lira postalamıştım, kazancımın hepsi o kadar. Dur bakalım onunla da bir dümen çevirebilecek miyim?"

B — "Almanya'da kamyon fabrikasında çalışıyordum. İşim zordu ama, dişimi sıkıp iki seneyi dolduracaktım..."

C — "Fabrika tatile girecek dediler, allem ettiler gullem ettiler çıkardılar bizi. Zaten dertleri de oydu ya..."

D — "Zayıfladım Almanyada, hem de çok. Memleketteyken 75 kilodan aşağı düşmezdim. Şimdi nerde, 70 kiloya gelemem. Eee, be birader, doğru dürüst yıkanmazsa adam, öğleye - akşama kızgın yemek yemezse, ne hayır alır o adamdan...?"

E — "Türkiyedeyken çiftçilik yapardım. Bir kaç parça hazine malı tarlam vardı. Vardı ya hepsi kıraç, karın doyurmaz. Onu da şimdi başkaları icarlamış. Eldeki pirince seğirtirken, evdeki bulgurdan olduk; dur bakalım şimdi ne yapacağız."

Malatyalı Tevfik Gürer'in cevabı:

A — "Bir yıldan fazla kaldım Almanya da, hiç para biriktiremedim desem, inan! Ben paraya kıymet vermem zaten... Avucumdan sıkıp, altından yalayamam arkadaş."

B — "Deutz'da çalışırdım, işim iyiydi... Ne yalan söylemeli, Almanyada yemediklerimi yedim, görmediklerimi gördüm. Memleket de ne yerdik ki (!) yavan bulgur aşı, şu-bu..."

C — "Duyduğuma göre bu yıl motor filan satışından düşme olacakmış, onun için Almanlar bin bir çeşit dubara uydurup, çıkardılar bizi."

D — "Almanya'ya gitmeden evvel desıhhatim iyiydi, şimdi de..."

E — "Türkiyedeyken işportacılık yapardım, şimdi de paralı bir iş bulup çalışacağım."

S. Kâmil KARAKUS

(Devamı gelecek sayıda)

Ankarada hâkimler var

(Baştarafı sah. 1 de)

mediysek, yazıklar olsun, ellerinden gelse on evli köyde kümes yapmak istiyenden; plân, mimar, mühendis paraları kopartmak için kanun çıkartmakta usta, sürü sürü odah, dernekli "Yüksek Mühendis" lerimize. Yıllar yılı milyonlar harcayıp ürün beklediğimiz Teknik Üniversitelerimiz rüşvetçi memur yetiştiren kuluçka makinesi midir?

Hayır. Üniversitemiz de, yüksek diplomalılarımız da yadırganmamalı. Onları bu duruma düşüren: Tefeci - Bezirgân katışımı acente kapitalizmdir. Bu kapitalizm, kırk yıldır Milletin milyarlarını yedi. Bir petrol borusu mu döşenecek? Onu, Batı'nın yarı ajan, yarı avantürye Sermayesi ile kırışıyor. Türk mühendisi açıkta kalıyor. Yahut, yabancı (İtalyan, Fransız) kaynakçı 10 bin liradan aşağı almazken, Türk yüksek mühendisine bir iki bin lira güç verilir. Yabancı işçi buzlu bira, Türk işçisi güneşte ısınmış 40 derece pis su içer... Bu durum, Türk mühendisinde, uzmanında çalışma ve yaratma gücü mü bırakır?

Kimse, hele kapıkullaşmış aydınlar, bu dibi delik fıçıyı tıkamıya cesaret edemiyor. Yalnız İşçi Sınıfımız, "arı dil" konuşmaktansa susarak, Millî Kurtuluş savaşımızın ikinci aşamasına davranıyor. Bu medenî savaşta, iri iri "arı" lâf eden gölge Sosyalistleri yok. Hareket, hepsinin tâze suratlarına şamar gibi geldi. En iddialı "Sol efendiler" ya ölüm susuşu kumpası kuruyorlar, yahut, şöyle "suret'i haktan" gelip sızlanıyorlar :

"Doğu petrolünü Akdenize akıtmak için yapılan petrol boru hattının bir an önce bitmesini istiyenlerdeniz. Bu sebeple, boru hattı grevini üzüntüyle karşıladık." (YÖN 7 Eylül 1966, s. 5)

Petrolden önce işçilerimizin kanı Akdenize aktı: 350 kilometrelik inşaat boyunca kaç işçi öldürüldü? Önemsediniz mi? Ankarada Şirketlerle yan yana, sürüm solculuğu yaptınız. İşçi sınıfımızın ötesinde sosyalizm düşündünüz. Derken 2.000 işçi, dağ başında, Şirketlerin orman kanunlarına karşı baş kaldırdı. Demirel firmasının avukatı, Bakanlar Kurulunun kararı çıkmadan, grevin erteleneceğini bildirdi. Üzülmediniz. İşçilerin zaferi, Ankara salon sosyalistlerinin sakrosent yalanını: İşçi sınıfının Emperyalizmle savaşta öncü olamıyacağı tezini ebediyen gömdüğü için üzüldünüz. Yoksa, siz parlak aydınlar, işçilere hakları verilse, "Doğu petrollerinin Akdenize" daha çabuk akacağını bilemiyecek kadar toy musunuz?

Batman - İskenderun pipe-line grevi ne denli küçümsenir ve örtbas edilirse edilsin, Türkiye Sosyal hareketler Tarihinde bir aşamadır. Türkiye işçi sınıfı, Türkiye Adaletinin Türkiye Demokrasisi ile kaynaşması için bir yol daha alın terini, gözyaşını ve kanını canını döktü. Türkiye İşçi sınıfı ve ona gerçekten inanmış ve katılmış ülkücü aydınlar, daha nice nice küçük burjuva kürsü sosyalistlerini alçak gönüllü davranışlarıyle utandıracaktır.

Tuğrul ATEŞ

Çağırı

(Baştarafı sah. 1 de)

f) Sosyal Mukaddesatçılar ve ilh. ve ilh...

Sonuncular, kendilerinin sosyalist olduklarını açıkhyamamakla birlikte, objektif durumları gereği ve samimî davrandıkları ölçüde, sosyalizmden başka çıkar yol bulamıyanlardır. Milliyetçiliklerini yabancı sermayeye maske yapmak istemediler mi ,konkret konularda sosyalistlerle yol arkadaşlığı etmek zorundadırlar. İlk üç kategori sosyalistler, dördüncü kategori sosyalistlerle belirli bağ kurmazlarsa, Türk milletinin "İkinci Kurtuluş savaşında" kendi kendilerini tecrit etmiş olurlar. Çünkü, Türk milletinin 1000 kişide 999'u için, sosyalizm 40 yıldır hasreti çekilen peynir ekmek kadar önemli her günkü akar ihtiyaçtır. Yukarıda adları geçen ve geçmiyen, açık veya üstü kapalı sosyalist akımlardan hepsi, milletin 999 kişisinden bir bölüğü için bilerek bilmiyerek çırpınıyor.

Türkiyede, olsa olsa en çok 1000 kişide 1 kişi gerçekten EMPERYALİZM ve KAPİTALİZM çıkarlariyle kendi çıkarlarını paralel sayabilir. CİA ve ENTELİCENS SERVİS'lerden BARIŞ GÖNÜLLÜLERİNE ve YEHOVANIN ŞAHİTLERİNE dek Emperyalizmin seferber ettiği bütün bilinçli ve bilinçsiz güçler, hep yukarıda sayılan 4 kategori sosyalistler arasına fit sokmakla başarı kazanıyorlar. Millet oylarının bugünkü feci dağılışları ve mihraklaşmaları dahi, yalnız Emperyalizmin sinsî ve sistemli ustaca oyunlarıyle yöneltiliyor. Türkiyenin en az 40 yıllık yanılgısı ve yenilgisi, MİLLİYETÇİLİK sözcüğünün SOSYALİZM'den başka hiç bir anlama gelemiyeceğinin bir türlü kavranılmak istenilmeyişinden doğmuştur. Bu denklemi tersine çevirince, aynı sonucu buluruz.

SOSYALİSTLERİN BİRLEŞME PRENSİPLERİ...

Yukarıki basit DOĞRU'ya, 4 kategori sosyalistin birleşmesi için, birinci basamak, ilk 3 kategorinin birleşmesiyle çıkılır. Her 3 yönden de kopacak allerjileri bile bile söyliyelim ki, pratikte hemen yapılabilecek tek şey: (TİP+YÖN+ESKİLER) adlı sosyalistlerin, kaçınılmaz küçükburjuva alışkanlıklarından "fedâkârlık" ederek tek HALKÇILIK CEPHESİ kurmalarıdır. Eğer bu ilk üç bilimsel sosyalist görünen kategori, birleşme değilse bile işbirliği yapma mucizesini gösterebilirlerse, genişliği hergün artan büyük dördüncü kategori sosyalistlerinin kazanılmaları hayli kolaylaşacaktır.

İlk 3 kategori sosyalistlerin ortak teorik ve pratik plâtformları daha bugünden vardır gibi geliyor. TİP te, YÖN de, Eskiler de Teorik bakımdan BİLİMSEL SOSYALİZME, pratik bakımdan İKİNCİ KUVAYI MİLLİYECİLİĞE ve ANTİEMPERYALİZME eğgin görünüyorlar. Hiç değilse, bu 3 kategori sosyalistler arasından kimse kalkıp ta bilimsel sosyalizme düşmanım ve emperyalizme dostum diyemiyor. Böylesine sağlam temel prensip ortaklığı ciddiye alındıktan sonra, geriye kalan her türlü geleneksel küçük kompleksler, yenilmiyecek güçlükler çıkaramaz, yahut çıkaramamalıdır.

Gelecek sayıda: Sosyalistler konferansı için şart

Gazetecilik metodumuz

"SOSYALİST" gazetesi BİLİMSEL SOSYALİZM metoduyla çalışacak. Bilimsel Sosyalizm kurucusu Friedrich Engels diyor ki :

"Materyalist metod, çoğu kez siyasî çekişmeleri, ekonomi gelişiminin ortaya çıkardığı mevcut sınıflar ve sınıf bölümleri arasındaki çıkar dövüşlerine döndermekle, ve çeşitli siyasal Partilerin de gene o sınıf ve sınıf bölümlerinin deyimlendirilişi olduklarını ıspatlamakla yetinmekten başka bir şey yapamaz." (F. E.: Fransada Sınıf Mücadeleleri'ne giriş, S. 3)

Tarihsel Maddecilik, her sosyal olayın, en son duruşmadaki sebebini EKONOMİ'de bulur. Sınıflar da EKONOMİ yaratığıdırlar. Öyleyken, günlük olayların izleniminde birinci madde EKONOMİ dururken, ondan sonra gelen SINIFLAR ve bölümleri ele alınmakla yetinilir.

Çünkü bir gazete, göz önünde ırmak gibi akıp geçen olaylara bakar. Bu akıcı olayların kaynak aldıkları derin ekonomi sebeplerini günü gününe yakalayıp aydınlatmak elden gelmez. Bu elden gelemeyişi Engels şöyle açıklar :

"Akar Tarihten ödünç alınan olaylarla sonuçlarını değerlendirirken, tâ en son ekonomi sebeplerine dek hiç bir zaman çıkılamaz. Hatta bugün bile, teknik yetkili basın öylesine bol bol malzeme sunarken dahi, İngilterede olsun, sanayi ve ticaretin cihan piyasası üzerindeki gidişini günü gününe izlemek, hele üretim metotlarında ola gelmiş değişiklikleri izlemek, hem de bunu her ân çeşit çeşit karmaşık ve boyuna değişir faktörlerin genel bilânçosunu yapabilecek yordamda izlemek imkânsız kalacaktır: çünkü üstelik o faktörlerin en önemlileri, ansızın ve zorla suyun yüzüne çıkmadan önce, uzun süre gizli (occulte: loş, esrarlı) güç olarak etki gösterirler. Verili bir dönemin ekonomi Tarihini duruca göz önünde tutmak, hiç bir vakit sıcağı sıcağına yapılamaz; ancak iş işten geçince, malzemeler derlenip eleştirildikten sonra öyle duru bir görüş edinilebilir. Burada istatistik gerekli bir kaynak ise de, olan bitenleri ancak geriden topallıyarak izler." (F.E.: Keza).

Bu açıdan iki pratik sonuç çıkar :

1 — Kolay gazetecilik "Bir insanın bir köpeği ısırması" gibi iğneli yüzey havadisçiliği yapar. Para kırar. SOSYALİST, olayların derinliklerinde gizli ekonomi nedenlerini arıyacak. Bu işin güçlüğü yüzünden yanıldıkça, bütün okurlarımızdan düzeltmeler bekleriz. BURJUVA yazarlarından farkımız, yanılgımızı yüzümüze vuracak olanları güler yüzle karşılamakta toplanacaktır.

2 — Bilimsel gazeteciliğin elinde kalan günlük siyaset pusulası SINIF kavramıdır. Hangi gerekçeyle olursa olsun SINIF gözlüğünü körelten yayın, ya kendisi pusulayı şaşırmış, ya okurlarına pusulayı şaşırtmak ister durumdadır. KÜÇÜKBURJUVA yazarlarından farkımız, "Gerçek" YÖN'cülüğü, veya orijinallik göstereceğiz diye, İşçi Sınıfı PUSULAMIZI yitirmemekte toplanacaktır.

Sosyalist